

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra ekonomiky

Bakalářská práce

Faktoring

Anastasiia Shchelynska

© 2019 ČZU v Praze

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Anastasiia Shchelynska

Podnikání a administrativa

Název práce

Factoring

Název anglicky

Factoring

Cíle práce

Cílem bakalářské práce je analýza zvláštních forem financování krátkodobých potřeb podniků, přičemž důraz je kladen na faktoring. Dílčím cílem práce je vytvořit přehled poskytovatelů financování formou faktoringu v České republice a ukázat praktické možnosti využití této formy financování na příkladu konkrétní firmy.

Metodika

Bakalářská práce je rozdělena do dvou hlavních částí: teoretické a praktické. Teoretická část práce je věnována vymezení základních pojmů souvisejících s problematikou financování podniků, s důrazem na faktoring.

Druhá část práce je zaměřena na charakteristiku a porovnání hlavních poskytovatelů faktoringu v České republice, včetně aplikace praktických možností využití faktoringu ve vybraném podniku. Na základě neřízeného rozhovoru s pracovníkem faktoringové společnosti a interních zdrojů vybrané firmy jsou zjištěna data, nutná k výpočtu nákladů na faktoring. Náklady na faktoring pro danou firmu jsou pak komparovány s náklady na některé další možné zdroje financování. Na základě výpočtů jsou pak vyvozeny závěry a doporučení pro zajištění vhodného financování.

Hlavní metodou zpracování bakalářské práce je analýza. Jsou rovněž použity metody deskripce, rozhovoru, komparace a literární rešerše.

Doporučený rozsah práce

30-40

Klíčová slova

faktoring, zdroje financování, pohledávky, kapitálová struktura, úvěr.

Doporučené zdroje informací

DVOŘÁK, Ivan a Pavel PROCHÁZKA. Rizikový a rozvojový kapitál: venture capital. Praha: Management Press, 1998. 170 s. ISBN 80-859-4374-3.

FOTR, Jiří a Ivan SOUČEK. Investiční rozhodování a řízení projektu. Praha: Grada Publishing a.s., 2011. 408 s. ISBN 978-80-247-3293-0.

MÁČE, Miroslav. Platební styk: klasický a elektronický. Praha: Grada Publishing a.s., 2006. 220 s. ISBN 978-80-247-1725-8.

MÁCHKOVÁ, Hana a kol. Mezinárodní obchodní operace. 6., akt. a doplň. vyd. Praha: Grada Publishing a.s., 2012. 256 s. ISBN 978-80-247-4874-0.

NÝVLTOVÁ, Romana. Finanční řízení podniku. Praha: Grada Publishing a.s., 2010. 204 s. ISBN 978-80-247-3158-2.

RŮČKOVÁ, Petra. Finanční analýza. 5. akt. vyd. Praha: Grada Publishing a.s., 2015. 160 s. ISBN 978-80-247-9930-8.

Předběžný termín obhajoby

2018/19 LS – PEF

Vedoucí práce

Ing. Renata Aulová, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra ekonomiky

Elektronicky schváleno dne 7. 11. 2018

prof. Ing. Miroslav Svatoš, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 12. 11. 2018

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 13. 03. 2019

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Factoring" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne 15. března 2019

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucí své práce paní Ing. Renatě Aulové, Ph.D. za odbornou pomoc a užitečné připomínky, které jsem použila v rámci vypracování bakalářské práce.

Faktoring

Souhrn

Předmětem bakalářské práce je rozbor zvláštních forem financování krátkodobých potřeb podniků, přičemž důraz je kladen na faktoring. Cílem práce je vytvořit přehled poskytovatelů financování formou faktoringu v České republice a ukázat praktické možnosti využití této formy financování na příkladu konkrétní firmy. V první části práce jsou vymezeny alternativní formy financování krátkodobých potřeb podniku, je stručně popsána jejich historie, jsou popsány jejich výhody a nevýhody. Ve druhé části práce je provedena charakteristika a porovnání hlavních poskytovatelů faktoringu v České republice, a také uvedeny praktické možnosti využití faktoringu ve vybrané firmě. Hlavní metodou zpracování bakalářské práce je analýza. Jsou rovněž použity metody deskripce, komparace a literární rešerše.

Klíčová slova: faktoring, financování, pohledávky, formy financování, úvěr.

Factoring

Summary

The subject of the bachelor thesis is the analysis of special forms of financing of short-term needs of enterprises, with the emphasis being on factoring. The aim of this work is to create an overview of financing providers in the form of factoring in the Czech Republic and to show practical possibilities of using this form of financing on the example of a particular company. In the first part of the thesis, alternative forms of financing the short-term needs of the company are defined, their history is briefly described, their advantages and disadvantages are described. In the second part of the thesis there is a characteristic and comparison of the main providers of factoring in the Czech Republic and also the practical possibilities of using factoring in the selected company. The main method of bachelor thesis is analysis. Methods of description, comparison and literary research are also used.

Keywords: factoring, financing, debt, forms of financing, credit.

Obsah

1 Úvod.....	10
2 Cíl práce a metodika	11
2.1 Cíl práce.....	11
2.2 Metodika	11
3 Teoretická východiska	12
3.1 Majetková a kapitálová struktura podniku. Rozvaha.....	12
3.1.1 Majetková struktura	13
3.1.2 Finanční (kapitálová) struktura.....	14
3.1.3 Optimální struktura kapitálu a finanční pánování.....	15
3.2 Financování podniku vlastními a cizími zdroji.....	18
3.3 Vymezení alternativních forem financování.....	19
3.3.1 Rizikový kapitál.....	19
3.3.2 Projektové financování	20
3.3.3 Leasing.....	21
3.3.4 Forfaiting	22
3.4 Faktoring.....	23
3.4.2 Základní charakteristika faktoringu.....	23
3.4.1 Stručná historie faktoringu.....	24
3.4.4 Průběh faktoringu	25
3.4.5 Cena faktoringu	27
3.4.6 Druhy faktoringu	28
3.4.3 Funkce a výhody faktoringu	29
4 Vlastní práce	32
4.1 Faktoring v České republice	32
4.1.1 Organizace v oblasti podpory a vývoje faktoringu v ČR.....	34
4.1.1 Analýza faktoringových společností v ČR	35
4.1.1 Ceny faktoringu ve vybraných společnostech v ČR.....	39
4.2. Možnosti využití faktoringu ve vybrané firmě	41
4.2.3 Možnosti využití faktoringu. Kalkulace ceny faktoringu	41
5 Zhodnocení a doporučení.....	44
6 Závěr.....	47
7 Seznam použitých zdrojů.....	48
8 Přílohy.....	52

Seznam obrázků

Obrázek 1	Průběh faktoringové transakce.....	26
Obrázek 2	Průběh regresního a bezregresního faktoringu při nezaplacení pohledávky	27

Seznam tabulek

Tabulka 1	Rozvaha podniku (ve zkráceném rozsahu I.).....	13
Tabulka 2	Finanční struktura nefinančních podniků v ČR, 2016	17
Tabulka 3	Zdroje financování.....	19
Tabulka 4	Druhy forfaitingu	23
Tabulka 5	Druhy faktoringu	28
Tabulka 6	Základní odlišnosti faktoringu od bankovního úvěru.....	30
Tabulka 7	Faktoringový obrat, tuzemský, exportní a importní, mil. Kč, %, ČR, 2019	39
Tabulka 8	Přehled nákladů na faktoring ČS, ČSOB a KB	40

Seznam grafů

Graf 1	Vývoj faktoringových obchodů členů ČLFA, mld. Kč, 2007-2018	32
Graf 2	Produktové zaměření faktoringu v ČR, 1. pololetí 2018, %.....	33
Graf 3	Směrování faktoringu v ČR, 1. pololetí 2018, %	34
Graf 4	Faktoringový obrat společností v ČR, mil. Kč, 2018	37
Graf 5	Podíl faktoringových společností na trhu v ČR, %, 2018.....	38
Graf 6	Srovnání nákladů na faktoring u ČS a ČSOB pro vybraný příklad, Kč	45
Graf 7	Srovnání nákladů na faktoring a bankovní úvěr pro vybraný příklad, Kč..	46

1 Úvod

Tržní ekonomika, globalizace a posilující se konkurenční prostředí vyvolávají potřebu dosažení maximální efektivity podnikání a optimálního hospodaření s finančními zdroji. Zrychlení cash flow a možnost rychle získat volné finanční prostředky se v dnešním prostředí často stávají významnými nástroji konkurenceschopnosti podniků. Peníze a jejich oběh jsou pro podnik velmi významné, a to nejen z hlediska objemu peněz, ale i z hlediska jejich kontinuity a rychlosti obratu. Permanentní průběh zásobování, výroby a prodeje zajišťuje stálou nabídku peněz ve firmě. Snahou managementu je zajišťovat hladký a rychlý oběh peněžních prostředků, snižovat umrtvení peněz v zásobách materiálů, nedokončené a dokončené výrobě, v pohledávkách apod. Větší zásoby a pohledávky zajišťují pro podnik pohodlí, avšak cena tohoto pohodlí může být zbytečně vysoká. Aby bylo podnikání efektivní, je třeba pečlivě vážit úroveň zásob a pohledávek.

Platební podmínky, které zahrnují specifika obchodního kontaktu mezi odběrateli a dodavateli, silně ovlivňují úspěšnost prodeje. Snaha o nabídku konkurenceschopného odkladu platby často zvyšují objem pohledávek a snižují jejich kvalitu. Důsledkem je zvýšení nákladů na kapitál a rizika ztrát z inkasa pohledávek. Každá firma, obzvláště působící na zahraničních trzích, musí pečovat o nalezení optima úvěrové politiky z hlediska zisku a rizika.

Alternativní formy financování, jednou z nich je faktoring, poskytují výhody firmám, spočívající ve snížení úvěrového rizika, zrychlení cash flow a snížení zátěže pohledávek. Faktoring probíhá prostřednictvím odkoupení krátkodobých pohledávek firmy cizími institucemi. Faktoring má řadu dalších výhod pro podnik, například znesnadnění administrativy spojené s řízením pohledávek atd.

V této práci je prakticky ukázáno, jak je možné využít faktoring v podnikání.

Náklady na faktoring ve vybraných příkladech jsou porovnány s náklady na některé další formy financování.

Faktoring v České republice poskytují různé organizace. V této práci je vytvořen aktuální přehled významných organizací v této oblasti a přehled jejich nabídek.

2 Cíl práce a metodika

V této kapitole jsou popsány cíle a metody zpracování bakalářské práce.

2.1 Cíl práce

Předmětem bakalářské práce je rozbor zvláštních forem financování krátkodobých potřeb podniků, přičemž důraz je kladen na faktoring. Cílem práce je vytvořit přehled poskytovatelů financování formou faktoringu v České republice a ukázat praktické možnosti využití této formy financování na příkladu konkrétní firmy.

2.2 Metodika

Bakalářská práce je rozdělena do dvou hlavních částí: teoretické a praktické. Teoretická část práce se skládá ze dvou hlavních kapitol. Obsah první kapitoly je věnován základním vymezením alternativních forem financování podniků: leasing, faktoring, forfaiting, rizikový kapitál a projektové financování. Druhá kapitola teoretické části práce zahrnuje informace ve vztahu k vybrané formě financování – faktoring. Je zde stručně popsána historie této formy financování, jsou popsány druhy, funkce a průběh faktoringu, jsou zohledněny výhody a nevýhody faktoringu.

Druhá část práce – praktická se skládá ze dvou dílčích částí. V první části je zaměřeno na analýzu faktoringového trhu, charakteristiku a porovnání hlavních poskytovatelů faktoringu v České republice. Jsou zde použity statistiky AFS, informace a zprávy společností na internetu. Druhá část je zaměřena na uvedení praktických možností využití faktoringu ve vybrané firmě. Na základě neřízeného rozhovoru s pracovníkem faktoringové společnosti a interních zdrojů vybrané firmy jsou zjištěná data, nutná k výpočtu nákladů na faktoring na vzorovém příkladu. Náklady na faktoring pro danou firmu jsou pak porovnány ve dvou faktoringových společnostech, a také s některými dalšími možnými typy financování.

Hlavní metodou zpracování bakalářské práce je analýza. Jsou rovněž použity metody deskripce, neřízeného rozhovoru, komparace a literární rešerše.

3 Teoretická východiska

Tato část práce je věnována teoretickým východiskům práce. V jednotlivých podkapitolách jsou popsány jednotlivé formy financování podniků – leasing, faktoring, forfaiting aj. Detailně je popsán faktoring – forma financování, která je předmětem zkoumání v této práci.

Před samotným vymezením alternativních forem financování je definován rovněž pojem finanční struktura podniku a faktory, kterými je ovlivněna.

3.1 Majetková a kapitálová struktura podniku. Rozvaha

Podle Ekonomického slovníku (2018 [online]) **finanční (kapitálovou) strukturu** podniku je možné definovat jako strukturu podnikového kapitálu (pasiv), z kterého je financovány jeho majetek (aktiva). **Majetkovou strukturou** se podle Šimana (2010, s. 52) rozumí podíl hodnoty jednotlivých složek majetku podniku (aktivum) na hodnotě celkového majetku (aktivech) podniku.

Stranu aktiv (majetku) a pasiv (kapitálu) podniku zachycuje důležitý účetní výkaz – **rozvaha (balance)**. Právě na straně pasiv je hodnocena finanční struktura analyzovaného podniku. Pasiva jsou členěna z hlediska vlastnictví zdrojů financování. Aktiva jsou na rozdíl od pasiv členěna podle hlediska času (RŮČKOVÁ, 2015, s. 26).

Struktura podnikových aktiv a pasiv je zobrazena v následující tabulce v rámci **zkrácené rozvahy** (je vhodná pro malé podniky, které nemají povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem). Rozvaha v plném rozsahu obsahuje více položek a musí být sestavována velkými a středními podniky, a také malými a mikro podniky s povinným auditem. Rozvaha v plném rozsahu na rozdíl od zkrácené rozvahy obsahuje například dílčí položky nehmotných aktiv „nehmotné výsledky výzkumu a vývoje“, „ocenitelná práva“, „goodwill“ aj.; zohledňuje strukturu dlouhodobého majetku (položky „pozemky a stavby“, „hmotné movité věci a jejich soubory“ aj.), strukturu finančního majetku (různé druhy podílů, zápůjček a úvěrů aj., podrobněji člení zásoby a pohledávky podniku.

Tabulka 1 Rozvaha podniku (ve zkráceném rozsahu I.)

AKTIVA		PASIVA	
A.	Pohledávky za upsaný základní kapitál	A.	Vlastní kapitál
B.	Dlouhodobý majetek	A.I.	Základní kapitál
B.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek	A.II.	Ážio a kapitálové fondy
B.II.	Dlouhodobý hmotný majetek	A.III.	Fondy ze zisku
B.III.	Dlouhodobý finanční majetek	A.IV.	Výsledek hospodaření minulých let
C.	Oběžná aktiva	A.V.	Výsledek hospodaření běžného účetního období (+/-)
C.I.	Zásoby	A.VI.	Rozhodnuto o zálohové výplatě podílu na zisku
C.II.	Pohledávky	B.+C.	Cizí zdroje
C.II.1.	Dlouhodobé pohledávky	B.	Rezervy
C.II.2.	Krátkodobé pohledávky	C.	Závazky
C.III.	Krátkodobý finanční majetek	C.I.	Dlouhodobé závazky
C.IV.	Peněžní prostředky	C.II.	Krátkodobé závazky
D.	Časové rozlišení aktiv	D.	Časové rozlišení pasiv

Zdroj: převzato z HRUŠKA, 2016, s. 47.

Rozvaha nabízí analytikovi velké množství informací, určených k vytváření obrazu o třech hlavních oblastech:

- majetková situace podniku a přehled o rozložení majetku,
- finanční struktura z hlediska zdrojů financování, její optimálnost,
- finanční situace podniku (vyhodnocení obou stran rozvahy a vztahů jednotlivých položek aktiv a pasiv podniku) (RŮČKOVÁ, 2015, s. 109).

K analýze rozvahy se používá **horizontální a vertikální analýza**. Horizontální analýza je procentuálním rozborem struktury rozvahy. Vertikální analýza je procentuálním rozborem základních účetních výkazů, jejíž cílem je zjistit, jak se jednotlivé části podílejí například na celkové bilanční sumě. Doporučeným způsobem vertikální analýzy je postup analýzy od zdrojů financování (tedy finanční struktury, strany pasív) k majetkové struktuře (straně aktiv).

3.1.1 Majetková struktura

Majetková struktura podniku je tvořena:

- o **dlouhodobým majetkem:**
 - hmotným (nemovitým: pozemky, stavby, movitým: stroje, dopravní prostředky),

- nehmotným (patenty, licence, goodwill, software, práva),
- finančním (cenné papíry, finanční účasti a podíly),
- **oběžným majetkem:**
 - hmotným: zásoby (materiál, nedokončená výroba, hotová výroba, zboží),
 - nehmotným: pohledávky (z obchodního styku a jiné), finanční majetek (peníze, účty v bankách, cenné papíry aj.),
- **časovým rozlišením (náklady příštích období, příjmy příštích období)** (ŠIMAN, 2010, s. 53).

Oceňování jednotlivých složek majetku podniku není třeba podceňovat. Tato problematika je rozsáhlá a podléhá různým právním předpisům, především zákonům ve znění pozdějších předpisů: č. 526/1990 Sb., o cenách, zákonu č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, zákonu č. 563/1991 Sb., o účetnictví (ŠIMAN, 2010, s. 56).

3.1.2 Finanční (kapitálová) struktura

Kapitálová struktura podniku je tvořena vlastními a cizími zdroji a položkou ostatních pasiv. V praxi se obvykle používá základní členění kapitálové struktury podle původu zdrojů – vlastní a cizí. Položka časového rozlišování je důležitá zejména v rámci účetního vykazování podniků. Pro účely finančního řízení se používá členění kapitálové struktury na:

- vlastní a cizí kapitál,
- krátkodobý a dlouhodobý kapitál,
- interní a externí kapitál (ŠIMAN, 2010, s. 57).

Vlastní zdroje (vlastní kapitál, vlastní jmění) představuje peněžní vyjádření souhrnu peněžních a také nepeněžních vkladů společníků do společnosti.

Vlastní kapitál obchodní společnosti se skládá z následujících částí:

- základní kapitál,
- kapitálové fondy (emisní ážio, dary, dotace, oceňovací rozdíly),
- fondy ze zisku (rezervní fondy: zákonný, neoddělitelný a ostatní fondy),
- výsledek hospodaření minulých let (nerozdělený zisk z minulých období, příp. neuhrazená ztráta z minulých let),
- výsledek hospodaření běžného období (RŮČKOVÁ, 2015, s. 26).

Cizí zdroje (cizí kapitál) je dluhem společnosti a dělí se:

- rezervy (zákonné, ostatní apod.),
- dlouhodobé závazky (s dobou splatnosti více než jeden rok),
- krátkodobé závazky, bankovní úvěry a výpomoci (RŮČKOVÁ, 2015, s. 27).

Ostatní pasiva obsahují časové rozlišení a dohadné účty. Z analytického hlediska nemají velký význam (RŮČKOVÁ, 2015, s. 27).

V současné době existuje dostatečně široká nabídka zdrojů financování podniků. Vzhledem k tomu je dnes finanční struktura podniků velmi různorodá.

3.1.3 Optimální struktura kapitálu a finanční párování

V předchozí podkapitole byly pospány vlastní a cizí zdroje financování podniků. Otázkou je, jaký podíl cizích a vlastních zdrojů na celé struktuře financování by měl být optimální. **Plánování finanční struktury** podniku je jednou z nejdůležitějších činností manažerů. Efektivní plánování zajišťuje výběr optimální varianty financování podniku s minimálními náklady, zamezuje příliš vysoké likviditě¹ a minimalizuje úrokové ztráty, riziko insolvence². V případě, že jsou v praxi zjištěny odchylky od plánovaného a požadovaného stavu platebních prostředků, uplatňují se opatření k nápravě. V případě vysoké likvidity se jedná například o dodatečně věcné a finanční investice, splacení kapitálu; v případě nízké likvidity – naopak o snížení plánovaných či existujících investic, o přliv kapitálu (KISLINGEROVÁ, WOHE, 2007 s. 568). Podrobněji je o způsobech financování podniku pojednáno v následující podkapitole 3.2.

Pokud hovoříme o struktuře kapitálu z hlediska vlastnictví (vlastní / cizí zdroje) je třeba brát v úvahu, že každý typ zdrojů slouží ke svým účelům a zároveň je nositelem **rizika** – vlastní zdroje jsou nositelem rizika pro podnikatele, cizí zdroje pro věřitele.

Podíl vlastních zdrojů na celkovém kapitálu je ukazatelem **finanční jistoty** (nezávislosti) podniku. K vyjádření míry nezávislosti podniku je používán **koeficient samofinancování**, který je vypočítán jako procentuální podíl vlastního jmění na celkovém

¹ **Likvidita** v širším slovasmyslu je schopností podniku uhradit své závazky „v blízké budoucnosti“. Likvidita v užším slovasmyslu (totéž likvidnost, absolutní likvidita) je schopnost jednotlivých aktiv podniku přeměnit se rychle a bez větších ztrát na peněžní prostředky. Likvidita je předpokladem finanční rovnováhy (stability) podniku. Příliš vysoká nebo příliš nízká likvidita podniku je nevýhodná (SYNEK, 2011, s. 51).

² **Insolvence** (totéž platební neschopnost) – neschopnost firmy dostát ke svým závazkům v době jejich splatnosti (SYNEK, 2011, s. 455).

kapitálu podniku. Tento koeficient udává, do jaké míry je podnik schopen pokrýt své potřeby z vlastních zdrojů (JADVIŠČÁK, 2011).

Cizí zdroje jsou důležitým zdrojem financování podniku, které je třeba však využívat opatrně. **Celková zadluženost** je důležitým ukazatelem ve finanční analýze a je vyjadřována procentuálním podílem cizích zdrojů na celkových aktivech podniku (JADVIŠČÁK, 2011). Pro určení optimálního podílu cizích zdrojů na finanční struktuře podniku existují také další ukazatele finanční analýzy, například míra zadluženosti úrokové krytí, úrokové zatížení aj.

V případě vyššího krytí firemního majetku cizími zdroji se jedná o vyšší rizika pro věřitele (například pro banku). Vysoký podíl cizího kapitálu také omezuje jednání managementu, který se musí přizpůsobit věřitelům.

Hlavními důvody zapojení cizího kapitálu do podniku podle Šimana (2010, s. 61) patří jeho nižší cena než u vlastního kapitálu, efekt finanční páky, absence vlastních zdrojů financování především v období založení podniku, nutnost zajistit financování činností v průběhu podnikání, realizace efektivní investiční příležitosti.

Praxe ukazuje, že míra zadlužení (tj. podíl cizích zdrojů na vlastním jmění podniku) je odlišná v různých oborech podnikání, je závislá na velikosti podniku, právní formě, struktuře vlastních zdrojů a na fázi životního cyklu podniku (REŽŇÁKOVÁ, 2007, s. 73). Synek (2011, s. 59) uvádí, že v průmyslových odvětvích je zpravidla vyšší vlastní kapitál, u obchodních podniků – je podíl vlastního a cizího kapitálu přibližně poloviční, u peněžních podniků převládá cizí kapitál. Podle údajů Ministerstva průmyslu a obchodu je v českých nefinančních podnicích podíl vlastního kapitálu výrazně nepřevažující podíl cizích zdrojů (viz. Tab. 2). V českých průmyslových podnicích je poměr vlastních a cizích zdrojů téměř vyrovnaný, ve stavebních podnicích je podíl cizích a převážně dlouhodobých zdrojů vyšší, v odvětví obchodu a služeb je podíl cizích zdrojů je ještě vyšší, jedná se tady především o krátkodobé rychloobrátkové zdroje.

V praxi platí také další pravidla. Například, čím vyšší podíl dlouhodobého majetku ve firmě, tím vyšší je podíl vlastního nebo dlouhodobého cizího kapitálu. Čím vyšší je výnosnost podniku, tím větší je cizí kapitál, protože tím vyšší úrokovou míru může připustit. Do velké míry je důležitý také subjektivní postoj podnikatele, který ovlivňuje manažerské rozhodování o struktuře kapitálu (SYNEK, 2011, s. 59).

Tabulka 2 Finanční struktura nefinančních podniků v ČR, 2016

	Vlastní kapitál		Cizí zdroje	
	mil. Kč	podíl na Aktivech, %	mil. Kč	podíl na Aktivech, %
A. Zemědělství, lesnictví a rybářství	92 120,8	87,97 %	12 280,1	11,73 %
B. Těžba a dobývání	61 567,1	52,88 %	54 771,1	47,05 %
C. Zpracovatelský průmysl	1 198 217,1	53,36 %	1 030 893,4	45,91 %
D. Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu	740 543,9	52,12 %	661 967,0	46,59 %
E. Zásobování vodou apod.	109 355,3	71,28 %	42 761,9	27,87 %
F. Stavebnictví	94 804,9	45,30 %	110 982,3	53,02 %
G. Velkoobchod a maloobchod, opravy a údržba motorových vozidel	289 804,7	43,26 %	372 337,3	55,58 %
H. Doprava a skladování	262 484,4	59,43 %	175 482,3	
I. Ubytování, stravování a pohostinství	7 604,3	20,43 %	29 502,6	79,26 %
J. Informační a komunikační činnosti	109 345,4	42,55 %	134 020,5	52,15 %
K. Peněžnictví a pojišťovnictví	--	--	--	--
L. Činnosti v oblasti nemovitostí	161 064,2	30,51 %	362 792,8	68,72 %
M. Profesní, vědecké a technické činnosti	64 953,6	24,23 %	201 517,2	75,17 %
N. Administrativní a podpůrné činnosti	42 597,4	46,67 %	45 869,3	50,26 %
O. Ostatní služby (P až S)	40 344,7	36,86 %	67 328,3	61,51 %
Nefinanční podniky celkem (A-S bez K)	3 274 818,1	49,22 %	3 302 506,2	49,64 %

Zdroj: zpracováno podle MPO, 2017.

Životní cyklus podniku je považován za jedné z nejdůležitějších kritérií při výběru optimální formy financování. V příloze je uveden příklad využití odlišných forem financování v průběhu celého životního cyklu podniku: ve fázích vzniku, růstu, stabilizace, konsolidace a zániku. Vývoj financování je tedy závislý na tempu růstu podniku, na vývoji poptávky po produktu apod.

Celková velikost podnikového kapitálu je závislá také na mnoha faktorech, podle Synka (2011, s. 52) se jedná především o následující okolnosti:

- velikost podniku (obecně platí: čím větší je podnik, tím větší kapitál musí být),
- stupeň mechanizace, automatizace práce (čím vyšší použití techniky ve firmě, tím větší je kapitál),
- rychlost obrátu kapitálu (čím větší je obrát, tím menší je kapitál),

- organizace odbytu (například podnik s vlastní prodejní sítí potřebuje vyšší kapitál, než podnik, organizující prodej přes další obchodí podniky) atd.

Podnik by měl mít optimální vyšší kapitálu a nebýt pře- nebo podkapitalizován. V tomto případě se hovoří neefektivním využití kapitálu (SYNEK, 2011, s. 53).

3.2 Financování podniku vlastními a cizími zdroji

Základní zdroj financování představují vlastní zdroje podnikatele, které jsou vkládány (investovány) do podnikání. V první fázi podnikání se obvykle jedná o úspory podnikatele, které je ochoten vložit do svého projektu a tím potvrdit přesvědčení o jeho výnosnosti. Může se také jednat o finanční podporu investorů – osob, resp. subjektů, které jsou přesvědčení v životaschopnosti projektu.

Mezi **vlastní zdroje financování** patří: vložený vklad podnikatele, vytvořený zisk a nerozdělený zisk minulých let, fondy ze zisku. **Interně vytvořenými vlastními zdroji financování** jsou: nerozdělený zisk minulých let, zisk běžného období, odpisy. **Externě vytvořenými vlastními zdroji** financování jsou vklady vlastníků, dotace a dary, venture capital (VEBER a kol., 2017, s. 208).

Typickými cizími zdroji financování jsou bankovní úvěry, obchodní úvěry², dluhopisy, finanční a provozní leasing, faktoring, forfaiting, některé formy hybridního financování, v němž je poskytovatelem kapitálu věřitel. Podle českých účetních standardů k cizím zdrojům financování patří také rezervy.

Rozdělení zdrojů financování podle zdrojů je uvedeno v následující tabulce číslo 3.

²Obchodní úvěr nemá typické znaky cizího zdroje, protože je poskytován v důsledku časového nesouladu mezi poskytováním produktu a úhradou jeho ceny, ve věcné podobě mezi podniky v rámci odběratelsko-dodavatelských vztahů.

Tabulka 3 Zdroje financování

		Vlastnictví zdrojů	
		Vlastní	Cizí
Původ zdrojů	Interní	- zisk - odpisy	- podniková banka - rezervy
	Externí	- vklady vlastníků - dotace a dary - venture capital	- úvěry finančních institucí - dluhopisy - finanční leasing - obchodní úvěry - ostatní závazky

Zdroj: převzato z VEBER a kol., 2017, s. 208.

Cizími externími zdroji financování podnik disponuje pouze omezenou dobu. Na konci doby splatnosti je podnik povinen splatit dluh věřiteli. Za možnost získat externí finanční zdroje podnik platí ve formě **úroku** odměnu věřitelům.

Úroková sazba z úvěru je stanovena následujícím způsobem:

$$i_p = i_{\text{banka}} + i_{\text{obor}} + i_{\text{management}} + i_{\text{dluh}},$$

kde i_p – úroková sazba, kterou požaduje banka za poskytnutí úvěru podnikateli, i_{banka} – cena peněz, za kterou banka získá své zdroje, i_{obor} – přírážka za obor podnikání, $i_{\text{management}}$ – přírážka za způsob řízení podniku, vlastnickou strukturu, minulé výsledky hospodaření atd., i_{dluh} – přírážka za míru zadlužení podniku (REŽŇÁKOVÁ, 2012, s. 73).

Kromě typických zdrojů financování existují také alternativní formy financování.

3.3 Vymezení alternativních forem financování

Alternativní formy financování nejsou obvykle v úplných počátcích podnikání používány (CHLEBOUN, 2012).

3.3.1 Rizikový kapitál

Financování rizikovým kapitálem (*venture capital*) bylo populární zejména v polovině 80. let 20. století ve Spojených státech. V České republice se první fondy *venture capital* začaly působit v polovině 90. let.

Princip financování rizikovým kapitálem spočívá v nákupu podílu na základním kapitálu podniku, správě investic, zhodnocení v časovém horizontu (3-5 let) a následném prodeji majetkového podílu se ziskem (NÝVLTOVÁ, 2010, s. 97-98). To znamená, že investor, disponující významnými odbornými znalostmi (například obchodní kontakty) vloží

své prostředky do základního kapitálu podniku a získá stejná práva a povinnosti a zároveň rizika, jako vlastník podniku. Investor na rozdíl od bank rozhoduje především na základě atraktivnosti projektu a předpokládané schopnosti podniku tento projekt úspěšně realizovat.

Financování rizikovým kapitálem se liší v závislosti na velikosti a odvětví podniku, na fázi jeho životního cyklu. Předstartovní financování například poskytují fondy *seed capital*, startovní financování – *start-up capital*, rozvojový kapitál – *development capital*, financování počátečního rozvoje – *early stage expansion capital* atd. Fondy venture kapitálu se dělí také podle zakladatelů: například na fondy dceřiných společností bank, fondy soukromých společností, státní fondy. Alternativu venture kapitálu představují privátní investoři, tzv. *business angels*, které na obdobném principu investují do perspektivních podniků (NÝVLTOVÁ, 2010, s. 98).

3.3.2 Projektové financování

Projektové financování je procesem získávání zdrojů pro financování samostatného podnikatelského záměru (projektu) (DVOŘÁK, PROCHÁZKA, 1998, s. 20). Česká exportní banka (ČEB, 2012 [online]) definuje projektové financování jako zvláštní případ úvěrování vývozní obchodní operace především u velkých investičně náročných podniků. Zárukou za investované prostředky jsou aktiva pořízená v rámci daného projektu a očekávané výnosy z vlastní investice.

Projektové financování má charakter dlouhodobého financování. Jedním ze základních znaků projektového financování je jeho bez postěžní charakter. Použití krátkodobých finančních zdrojů je levnější, ale i výrazně rizikovější (DOLEŽAL A KOL., 2012, s. 497). Pro tvorbu a provozování projektu je používána speciální jednotka – *Special Purpose Vehicle* (SPV), která je založena sponzory, kteří vkládají kapitál a očekávají vysokou výnosnost vkladu. Tímto způsobem jsou financovány především dlouhodobý hmotný majetek v rámci projektu, který je jasně oddělitelný od majetku zakladatelů projektové společnosti.

Projektové financování má značný podíl z cizích zdrojů. Věřiteli financování jsou banky, finanční instituce apod., které posuzují projekt z hlediska stability budoucích cashflow³.

Dvořák (2005, s. 206) uvádí následující hlavní rysy projektového financování:

- splátky úvěru jsou vázaný na budoucí příjmy z projektu,
- rizika jsou rozdělena na více účastnících subjektů: nejen mezi sponzory, ale také mezi různými skupinami investorů, např. akcionáři, poskytovateli dlouhodobého financování a dalšími účastníky, např. dodavateli zařízení aj. (tzv. *risk sharing*),
- financování je mimobilanční a neprojeví se jako závazek v účetních bilancích sponzorů.

V zahraniční literatuře je možné se setkat s vymezením dalších charakteristik projektového financování. Jedná se například o to, že náklady projektu jsou zpravidla velmi vysoké a jsou nad možnostmi získání úvěrů jednotlivými sponzory. Financování je získáváno ke specifickému účelu – především k rozvoji projektu a nemůže být využito v rámci jiných činností. (FADHLEY, HOWCROFT, 1998, s. 91-92).

Projektové financování je uplatňováno zejména v energetice, stavebnictví, těžbě surovin a podobných odvětvích.

3.3.3 Leasing

Použití leasingu se rozšířilo v 60. leta 20. století nejprve ve Spojených státech, později se přeneslo do evropských zemí (MÁCHKOVÁ A KOL., 2012, s. 127).

„Leasing je třístranný právní vztah mezi dodavatelem, pronajímatelem a nájemcem (uživatelé pronajímaného předmětu).“ (NÝVLTOVÁ, 2010, s. 90).

Leasing patří k metodám střednědobého a dlouhodobého financování investičního majetku. Podle Machkové a kolektiva (2012, s. 127) je obdobou nájemného vztahu a je občas spojován s dalšími službami. Leasing představuje například pronájem strojů, nemovitostí, techniky nebo výrobků dlouhodobé spotřeby za sjednané nájemné.

³Cash-flow – peněžnítoky.

Rozlišují se dva základní typy leasingu: finanční a operativní. Finanční leasing je používán pro dlouhodobý pronájem hmotného a nehmotného majetku. Operativní leasing je krátkodobým pronájmem majetku, většinou movitého (FOTR, SOUČEK, 2011, s. 64). Finanční leasing je dále členěn na přímý a nepřímý.

Přímý leasing se týká dvou účastníků – výrobce předmětu leasingu, který je zároveň leasingovou společností a nájemce. Do nepřímého leasingu vstupuje třetí subjekt – leasingová společnost, který přebírá roli financujícího a současně majitele. Existuje také třetí forma leasingu – dohoda o prodeji a zpětném pronájmu, podle které majitel prodává majetek leasingové společnosti a současně s ní uzavírá smlouvu o pronájmu tohoto majetku (KONEČNÝ, MARTINOVIČOVÁ, VAVŘINA, 2014, s. 155).

Výhodou leasingu je to, že pomáhá řešit potřebu investic do modernizace podnikání v podmínkách rychlého zastarávání investic, poskytuje možnost rozšíření výroby bez nároku na vlastní majetek a negativního vlivu na likviditu podniku (MÁCHKOVÁ A KOL., 2012, s. 127).

3.3.4 Forfaiting

Forfaiting se vyvinul v západní Evropě v 60. leta 20. století. Forfaiting je možné definovat jako specifickou formu financování podniků zejména v oblasti zahraničního obchodu, jehož podstatou je bezregresní⁴ odkup forfaitingovou společností zajištěných pohledávek od exportéra, který realizuje dodávky pro zahraničního zákazníka na základě obchodního úvěru. Forfaiter přebírá na sebe rizika, spojená s převodem pohledávek (ŠIMAN, 2010, s. 69). Pohledávky jsou zajištěny směnkou nebo bankovní zárukou, protože výše jednotlivých forfaitingových pohledávek je vyšší.

Odměna forfaitera je tvořena **úrokem** a **marží za riziko**, plynoucí z neproplacení závazků odběratelem, a **fixními poplatky** za administrativní zpracování (CHLEBOUN, 2012). Právě poměrně vysoké náklady tvoří nevýhodu forfaitingu.

Forfaiting je členěn podle časového hlediska, podle teritoriálního hlediska, podle způsobu realizace a druhu rizika (viz. Tab. 4).

⁴Bezregresní – bezpostihu.

Tabulka 4 Druhy forfaitingu

Hledisko	Druh
Podle realizace	Z primárního trhu
	Ze sekundárního trhu
Podle časového hlediska	Krátkodobý
	Střednědobý
	Dlouhodobý
Podle teritoriálního hlediska	Tuzemský
	Zahraniční
Podle druhu rizika	Riziko bankovního subjektu
	Riziko podnikatelského subjektu

Zdroj: převzato z MÁČE, 2006, s. 112.

V současné době platí mezinárodní pravidla pro forfaitingové transakce: Jednotná pravidla pro forfaiting (*ICC Uniform Rules for Forfaiting URF*). Právní základ pro forfaitingovou transakci tvoří smlouva mezi vývozcem a forfaiterem (MACHKOVÁ A KOL., 2012, s. 126).

Forfaiting je de facto typem faktoringového financování, na rozdíl od klasického faktoringu ale má mnohem delší dobu financování (obvykle se specializuje na několikaleté pohledávky) (CHLEBOUN, 2012). Machková a kolektiv (2014, s. 125) uvádí, že se v poslední době forfaiting občas zaměřuje také i na financování krátkodobých pohledávek.

3.4 Faktoring

Faktoring je jednou z forem alternativního financování podniků, která umožňuje zrychlit cash-flow firmy a snížit úvěrové riziko. Nejdříve je uvedena základní charakteristika faktoringu, pak je popsána jeho historie a vývoj. Dále je provedeno podrobnější vymezení funkcí faktoringu, jeho druhů a průběh faktoringových operací.

3.4.2 Základní charakteristika faktoringu

Faktoring lze popsat jako způsob financování, při něm faktoringová společnost (faktor) přebírá z dodavatele zboží pohledávky, vzniklé z obchodních vztahů. Úloha faktoru je v tom, že může převést dočasně nelikvidní aktiva na likvidní a dodavatel může tyto finanční prostředky využít k okamžitému financování svých potřeb, například nakoupit zásoby, nutné k výrobě, uhradit bankovní úvěr nebo zaplatit mzdy zaměstnancům. Dodavatel není odkázán na platbu odběratele zboží, která může být realizována v průběhu delší doby.

Peníze za prodej dostane předem a může je využívat k podnikatelským činnostem. (RAVAS, DAVID, 2010, s. 242).

Pojem faktoring je možné definovat stručně: *„faktoring je smluvně sjednaný průběžný odkup krátkodobých pohledávek, které vznikly dodavateli v důsledku poskytnutí nezajištěného dodavatelského úvěru.“* (ZBYNĚK A KOL., 2017, s. 103).

Z výše uvedené definice jsou patrná některá důležitá kritéria, která jsou splněna v rámci faktoringových operací. Například, pohledávky, které jsou odkupovány, jsou krátkodobé a mají dobu splatnosti kratší než 180 dní. Dále v definici je zdůrazněno, že pohledávky vznikají na základě dodavatelského nezajištěného úvěru. Pohledávky nesmí být spojovány s právy třetích osob (například nabízet možnost vzájemné kompenzace pohledávek). Musí totéž existovat možnosti postoupení pohledávky. (ZBYNĚK A KOL., 2017, s. 103).

Dnešní podoba faktoringu vychází z výsledků vývojových fází, kterými procházel tento druh financování. V literatuře se uvádí, že první formy faktoringu vznikaly ještě za dávných dob.

3.4.1 Stručná historie faktoringu

Uvádí se, že první základy faktoringu byly utvářeny již ve starověké Mezopotámii, asi před 5000 lety. Nedlouho poté ve starověkém Egyptě a Řecku byly dluhy písemně uznávány a zaznamenávány na papyru. Ale až do římské éry, kdy se objevili první odborníci na vymáhání pohledávek, byla určována provize až do výše 1% peněz shromážděných od dlužníka. Římané rozšířili tuto koncepci po celé Evropě, když jejich impérium rostlo. Termín „factoring“ skutečně pochází z latinského slova „facere“. (SINCLAIR, 2018).

Téměř tisíc let po pádu římské říše se tento počáteční koncept faktoringu stále rozvíjel a první faktoringové společnosti se objevily v Anglii a ve Francii, a to v průběhu 13. a 14. století. „Faktory“ společnosti BlackwellHall ve městě Londýn působily jako zástupci pro vlněné zboží, ve Francii Jacques Couer, ministr financí krále Karla VII vedl 300 „faktorů“ k odlehlým zemím. Koncepce faktoringu přišla společně s poutníky z Mayflowerovy cesty v 17. století, kdy se v Americe začala doba běžného legálního faktoringu. V tuto chvíli se služby faktoringu obecně skládaly z:

- přebírání fyzického vlastnictví zboží na dodávku,

- skladování zboží,
- hledání kupujících zboží a dodání zboží k nim,
- sběr plateb za zboží od kupujících. (FIBA FAKTORING A.S., 2018).

Za tyto služby byla faktoru uhrazena provize ve formě procentního podílu hodnoty prodaného zboží, kterou odvedl od platby provedené prodávajícím.

Vzhledem k tomu, že se počet faktorů neustále zvyšoval, v průběhu času se některé z nich staly dostatečně bohaté na to, aby podpořily vývozce tím, že jim poskytly úvěr proti zboží zaslanému na zásilku. Takový úvěr byl garantován právem tohoto faktoru na náhradu hodnoty zboží, které bylo prodáno. Toto právo bylo následně zakotveno v zákoně, které dalo faktoru právo podat zástavní právo na zboží prodávajícího a pravomoc zadržovat zboží až do okamžiku, kdy mu byly vráceny veškeré peněžní částky, které půjčil. (FIBA FAKTORING A.S., 2018).

Praxe faktoringu se stále rozšiřovala. Na počátku 19. století byly zavedeny komisionářské smlouvy (tzv. delcredere), které zahájily éru moderního faktoringu a způsobily založení nezávislých faktoringových společností, které nebyly přidány k žádnému průmyslu. (SINCLAIR, 2018).

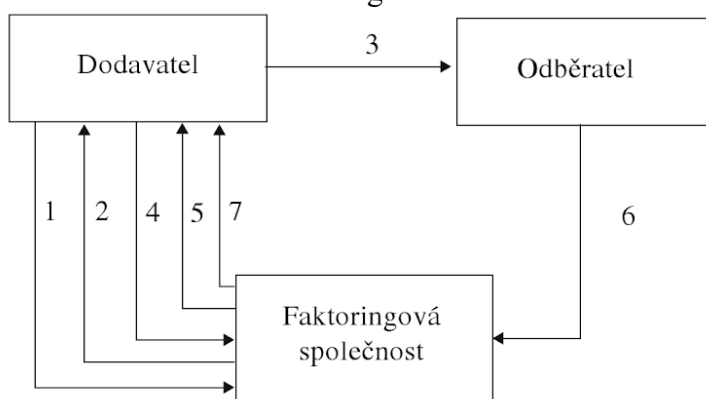
V moderní době s rozvojem rychlé elektronické komunikace a stíráním prostorových hranic, faktoring začal hrát ještě důležitější roli v obchodním světě než dříve. Potřeba peněžních toků je stále důležitou součástí jakékoli obchodní činnosti. nákup a prodej pohledávek zůstal životaschopnou odpovědí na tento problém. Rostoucí úrokové sazby, které se objevily v 80. a 90. letech 20. století, vedly k nárůstu počtu nových společností, které se obrátily na faktoringový obchod. Faktoring byl způsob, jak rychle získat kapitál způsobem, který byl nazýván „mimobilanční“ financování. Vzhledem k tomu, že pohledávky se vyskytují na účtu aktiv, faktoring byl způsob, jak zvýšit rychlou hotovost bez přidání závazku půjčky. (RAVAS, DAVID, 2010, s. 292).

3.4.4 Průběh faktoringu

System faktoringu se dotýká tří stran: dodavatele, odběratele a faktora. V případě faktoringu s pojištěním do systému vstupuje také pojišťovna.

Dodavatel (faktoringový klient) dodává služby a/nebo zboží tuzemským nebo zahraničním odběratelům. Fakturu postoupí faktorovi, který se stává majitelem pohledávky a věřitelem vůči odběrateli zboží nebo služeb. Faktura musí být krátkodobá a označena cesní klausulí (doložkou o postoupení pohledávky). Faktor okamžitě nebo do 48 hodin uhradí tuto fakturu na účet dodavatele. Uhradí se obvykle zálohová část – u některých společností do výše 90 % hodnoty pohledávky. Po úhradě faktury odběratelem na účet faktora, dodavatel získává zbytek peněz. Na konci dodavatel a faktor provádí vyúčtování. Schéma faktoringové transakce je znázorněna na následujícím obrázku č. 1.

Obrázek 1 Průběh faktoringové transakce

- 1 – Dodavatel požádá o faktoring pohledávek
- 2 – Prověření bonity odběratele i dodavatele, uzavření faktoringové smlouvy.
- 3 – Dodání zboží nebo služby odběratelem, vystavení faktury.
- 4 – Dodavatel postoupuje fakturu faktoru (faktoringové společnosti).
- 5 – Předfinancování (výplata faktorem sjednané zálohy).
- 6 – Úhrada faktury odběratelem ve sjednané době splatnosti.
- 7 – Faktor uhradí zbytkovou částku (hodnota pohledávky minus záloha a dohodnutá odměna).

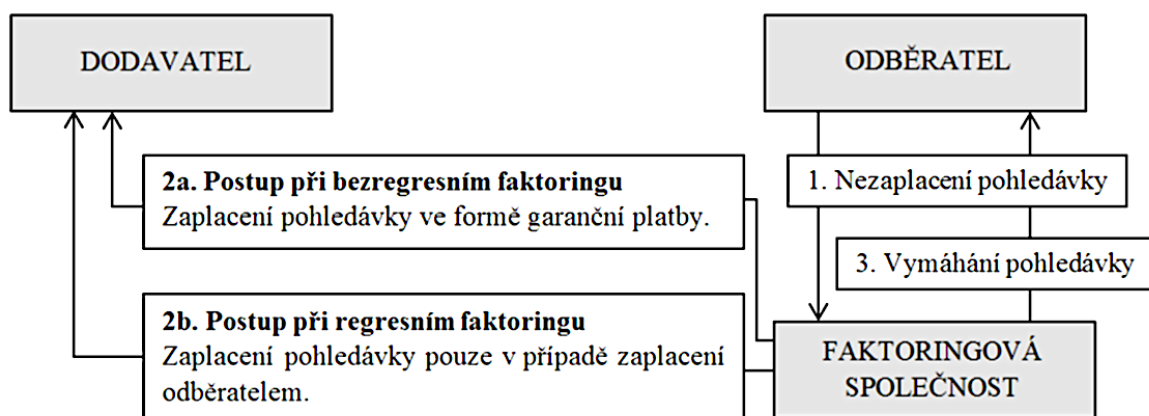
Zdroj: vlastní zpracování podle POLOUČEK A KOL., 2006, s. 227.

Náklady faktoringu se skládají z následujících prvků:

- faktoringová provize, která ovšem nese riziko pro faktoringovou společnost, závislé na bonitě odběratele),
- náklady na zpracování faktoringové transakce – faktur, převodu na účty atd.,
- úrok v případě předfinancování faktoringu. (POLOUČEK A KOL., 2006, s. 228).

Riziko nezaplacení pohledávky i přes důkladné prověření odběratelské bonity může nastat. V tomto případě se průběh některých druhů faktoringových operací liší. Například u bezregresního faktoringu, tj. u faktoringu s garancí, musí faktoringová společnost i při nezaplacení pohledávky odběratelem uhradit domluvenou částku dodavateli (tzv. garanční platbu). Dále může faktoringová společnost postupovat ve vymáhání pohledávky vlastními metody. V rámci regresního faktoringu faktoringová společnost přistupuje k úhradě pohledávky pouze v případě zaplacení odběratelem. Postup bezregresního a regresního faktoringu je znázorněn na následujícím obrázku číslo 2.

Obrázek 2 Průběh regresního a bezregresního faktoringu při nezaplacení pohledávky

Zdroj: převzato z DVOŘÁK, 2005, s. 569.

3.4.5 Cena faktoringu

Náklady faktoringu jsou skutečně závislé na rozsahu služeb, které požaduje firma. Náklady se skládají z faktoringového poplatku a úrokové sazby.

Faktoringový poplatek se stanoví jako procentuální sazba z celkové hodnoty pohledávky, která se stanoví bankou v závislosti na obratu firmy. Zpravidla čím větší je obrat firmy, tím nižší faktoringový poplatek musí zaplatit. Obecně se procentuální sazby pohybují od 0,2 % do 1,9 % z hodnoty pohledávky.

Úroková sazba je součtem sazby PRIBOR (EURIBOR pro mezinárodní faktoring) a sazby, kterou stanoví faktoringové společnosti. 1M PRIBOR (Úrokové sazby finančních trhů, %) je 1,90 % (ke dni 31.1.2019) (ČNB cit. KURZY.CZ, 2019 [online]). Sazba, kterou stanoví faktoringové společnosti je zpravidla na úrovni sazeb za poskytnutí krátkodobých provozních úvěrů (obvykle ve výši od 4 % do 6 %). Tato sazba se účtuje pouze za zálohu,

kteřou faktoringová společnost poskytuje firmě v okamžiku uzavření faktoringu, a na dobu, pro kterou nebyla pohledávka zaplácena.

Nabídky cen faktoringových společností nejsou zcela přehledné. Aby se byl přesně vypočítán konkrétní případ, je třeba se obrátit na poradce konkrétní společnosti.

3.4.6 Druhy faktoringu

V praxi jsou používány různé druhy faktoringu. V literatuře se objevují různá dělení faktoringu, nejčastěji se však vymezují druhy z hlediska přechodu zboží a zpětného postihu. Přehled jednotlivých druhů faktoringového financování z různých hledisek je uveden v následující tabulce číslo 5.

Tabulka 5 Druhy faktoringu

Hledisko	Druh
Dle přechodu zboží	Tuzemský
	Mezinárodní
Dle zpětného postihu	Pravý (bezregresní)
	Nepravý (regresní)
Dle zveřejnění	Zjevný
	Skrytý
Dle dalších služeb	Důvěrný
	Úplný
Dle způsobu platby	Předfinancování
	Financování v době splatnosti
	Poskytnutí garanční půjčky

Zdroj: převzato z POLOUČEK A KOL., 2006, s. 228.

Účastníci tuzemského faktoringu jsou ze stejné země, mezinárodního faktoringu – z různých zemí. V rámci mezinárodního faktoringu často dochází ke styku dvou faktorů v systému: do faktoringové transakce jsou zapojeny dvě faktoringové společnosti – export a import faktory. Export faktor je faktoringovou společností v zemi dodavatele (vývozce zboží a služeb), import faktor – v zemi odběratele (dovozce zboží a služeb). Import faktor přebírá riziko dovozce a garantuje platbu. Je to velmi výhodné, protože import faktor výrazně lépe zná prostředí, legislativu, lokální rizika atd.

U pravého (bezregresního) faktoringu je úvěrové riziko přebíráno faktorem, je to tedy faktoring s garancí. (GABRIEL, VLNAS [online], 2014). U nepravého (bezregresního) je riziko nadále neseno dodavatelem. Pokud odběratel pohledávku neuhradí, faktor má právo pohledávku postoupit zpět dodavateli.

V rámci zjevného faktoringu je na faktuře uváděna cesní klauzule, podle které odběratel musí hradit pohledávku přímo faktorové společnosti. Pokus se jedná o skrytý faktoring, odběratel není o faktoringu informován.

Úplný faktoring zahrnuje poskytování dalších služeb faktoringovou společností.

3.4.3 Funkce a výhody faktoringu

V České republice je průměrná splatnost faktur velmi vysoká – například podle údajů Financial Services je to doba od 65 do 75 dnů. (GABRIEL, VLNAS [online], 2014). Nejen pro malou firmu je tato doba velmi dlouhá – peníze se musejí v podnikání otáčet rychleji, zaměstnancům musí být placeny mzdy, musí být pravidelně obnovovány zásoby atd. Faktoring umožňuje uvolnit peníze zamrzlé v pohledávkách. Je to primární funkce tohoto nástroje – financování krátkodobých potřeb podniku formou postoupení pohledávek. Pozitivním dopadem uplatnění této funkce je zvýšení likvidity podniku, zrychlení obratu a financování potřeb podniku, snížení potřeby prohlubovat zadluženost podniku. Posiluje se konkurenceschopnost podniku a tím se zajišťuje jeho finanční stabilita. Podnik může na trhu nabízet výhodnější ceny, doby splatnosti a podmínky plateb.

Faktoring umožňuje snížit úvěrové riziko. Mezi výhody faktoringu se často uvádí také minimalizace projekčního rizika, spojeného s aktivním růstem podniku. (BELOV [online], 2018).

Druhá funkce faktoringu vyplývá z toho, že většina faktoringových společností obvykle nabízí vedlejší služby, například evidence a správa pohledávek, monitoring obchodních partnerů, pojištění rizik, informační a poradenské služby apod. Některé faktoringové společnosti s ohledem na moderní trendy poskytují také internetová řešení – online aplikace, určené podnikům k přehledu o stavu pohledávek, k jejich online správě apod. Na základě toho se snižuje administrativní zátěž podniku ve správě pohledávek, zvyšuje se jistota v oblasti odběratelsko-dodavatelských vztahů. Tato druhá funkce je zejména důležitá v období recese či ekonomické krize, kdy se obvykle zhoršuje platební morálka odběratelů a často dochází k jejich krachu. V této době banky jsou opatrnější v poskytování úvěrů podnikům, proto se do popředí dostává mimobankovní financování, resp. faktoringu. (RYSKOVÁ, 2014).

Z výše uvedených kladných vlastností faktoringu je možné udělat závěr, že se faktoringové transakce jsou podle některých parametrů výhodnější než bankovní úvěry. V následující tabulce č. 6 je uvedeno srovnání faktoringu a bankovních úvěrů podle hlavních charakteristik.

Tabulka 6 Základní odlišnosti faktoringu od bankovního úvěru

Úvěr	Faktoring
Obvykle musí být zaručen, sjednáván na základě historické zkušenosti s klientem, tj. „dívá se do minulosti“	Nepotřebuje ručení, faktor klade důraz na aktuální a budoucí výsledky podnikání, tj. „dívá se do budoucna“. Prověřuje se především bonitu odběratele
Potřebuje vyřízení mnoha dokumentů	Je administrativně nenáročný
Je vydáván v předem definované výši, budoucí financování je limitováno	Není limitován a může růst v souvislosti s růstem objemu prodeje
Finanční prostředky jsou získávány v předem domluvenou lhůtu	Finanční prostředky jsou vypláceny okamžitě nebo velmi rychle po uzavření smlouvy
Je splacen ve stanové lhůtě	Je splacen v době splatnosti pohledávky
Banka neposkytuje vedlejší služby, související se správou dokumentace, účetnictvím, informováním apod.	Faktoringové společnosti obvykle poskytují vedlejší služby

Zdroj: vlastní zpracování za použití informací BELOV [online], 2018 a GABRIEL, VLNAS [online], 2014.

Celkově lze říci, že efektivní a správné využití faktoringu ulehčuje život jednotlivých podniků. Souhrnně tyto podniky utváří velký segment trhu. Vzhledem k tomu lze tvrdit, že faktoring má globální význam pro celou ekonomiku. Tvrdí to i Česká leasingová a finanční asociace (ČLFA): podle ní nebankovní financování přispívá k rozvoji hospodářství celé země a významně se podílí na financování podniků a domácností. (ČLFA [online], 2018).

Faktoring pomáhá financování malých a středních podniků, což podporuje rozvoj těchto podniků a přispívá k naplnění jedné z priorit evropské a české politiky (například v rámci Koncepce MSP 2014+). Faktoringové společnosti se v poslední době zaměřují také na malé a střední podniky (MSP): „Kromě klasických faktoringových služeb (odkupu pohledávek) nabízejí tyto společnosti malým firmám také zajišťování administrativních a inkasních operací (např. účetnictví), zabezpečení celního projednání zboží, vystavení faktury pro smluvní partnery, inkasa plateb za pohledávky přímo od dodavatele či pojištění a kontrolu splácení poskytnutých úvěrů na dodané zboží.“ (AFS ČR, EURO, ČTK [online], 2018).

Z výše uvedeného lze udělat shrnutí a stručně vymezit následující výhody faktoringu na globální úrovni a na úrovni podniku.

Výhody faktoringu na globální úrovni:

- rozvoj ekonomiky celé země,
- rozvoj a podpora MSP,
- zvýšení konkurenceschopnosti tuzemských podniků pro podniky zahraniční,
- urychlení a zjednodušení mezinárodních obchodních operací.

Výhody faktoringu z pohledu jednotlivých podniků:

- možnost okamžitého získání finančních prostředků, proto není nutné prohlubování zadluženosti podniku, tzn. zvýšení likvidity podniku,
- omezení úvěrového rizika, rizika nezaplacení pohledávky,
- není nutné dodatečné zajištění úvěru jako u bankovního financování,
- cena faktoringu je výhodná, téměř stejná jako u bankovního úvěru,
- ulehčení administrativy v oblasti řízení pohledávek, snížení nákladu na řízení pohledávek.

Nevýhodou faktoringu je nutnost stabilních dodavatelsko-odběratelských struktur s relativně velkými obraty. (PRYL, 1999). V současné době se však faktoring je poskytován malým a středním podnikům a existuje relativně stabilní silná struktura faktoringových společností.

Dále nevýhodou faktoringu jsou samozřejmě náklady, spojené s realizací faktoringové transakce. Nicméně ceny faktoringu se hodně neliší od bankovních úvěrů, faktoringový poplatek u členů AFS ČR se pohybuje v rozmezí několika desetin procent. (AFS ČR, Euro, ČTK [online], 2006). Standardně si faktoringové společnosti účtují částku mezi 0,5 % až 2 % z hodnoty faktury. Cena faktoringu je závislá na objemu a délce spolupráce klienta a faktoringové společnosti, na rozsahu čerpaných služeb. Čím vyšší je objem a délka spolupráce, tím levnější mohou být služby faktoringových společností. (GABRIEL, VLNAS [online], 2014).

4 Vlastní práce

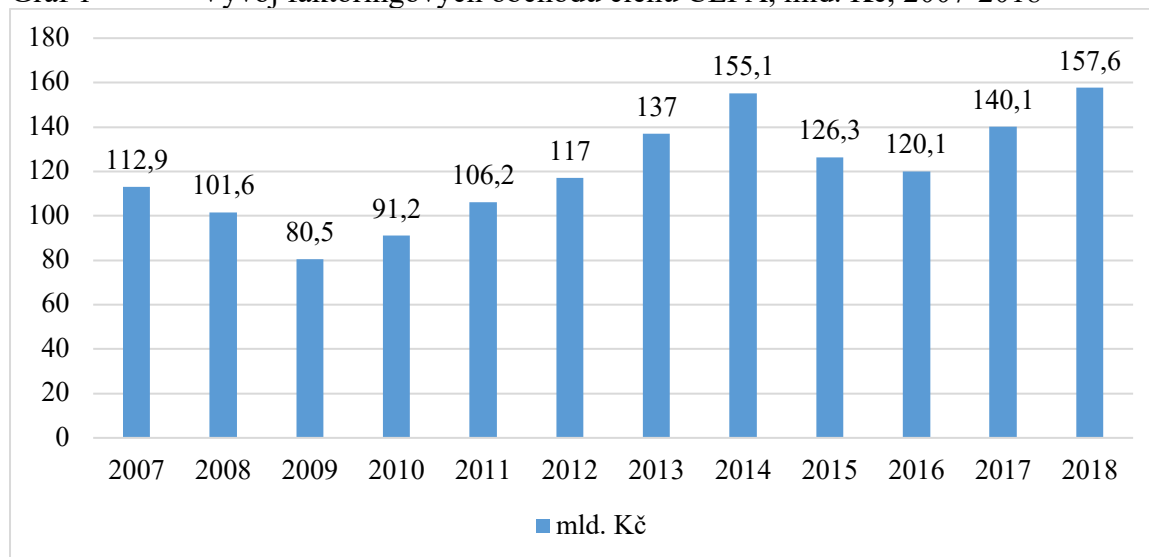
Obsah této části práce slouží k naplnění hlavního cíle práce a zaměřuje se na zmapování faktoringového trhu v České republice, analýzu hlavních poskytovatelů faktoringu a identifikaci možností praktického využití faktoringu ve vybrané firmě.

4.1 Faktoring v České republice

Současná úroveň rozšíření faktoringu v České republice je některými odborníky hodnocena jako nedostačující v porovnání s vyspělými zeměmi: „v západní Evropě využívá faktoring poměrně k HDP dvakrát až třikrát víc firem“ (GABRIEL, VLNAS [online], 2014). Nicméně se uvádí, že faktoring má v České republice velký potenciál.

Vývoj faktoringových obchodů znázorňuje graf č. 1. je vidět významný propad po hospodářské krize v roce 2009 a pokles v roce 2015, pravděpodobně způsobený výkyvy kurzu dolaru, naftovou krizí a sankcemi, které způsobily odchod některých zahraničních partnerů.

Graf 1 Vývoj faktoringových obchodů členů ČLFA, mld. Kč, 2007-2018

Zdroj: vlastní zpracování na základě ČLFA [online], 2018.

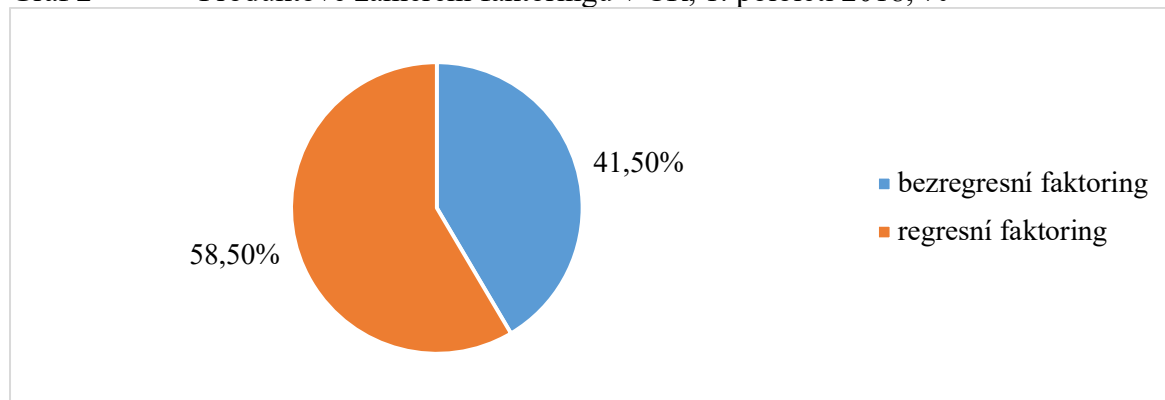
Objem faktoringových služeb v České republice v období 2007-2014 se vyvíjel pod vlivem světového boomu. V letech 2000-2006 se země vyznačovala stále pozitivní tendencí, avšak v následujícím roce 2009 došlo v České republice k poměrně výraznému propadu v důsledku krize. V letech 2011–2012 se objem faktoringového podnikání postupně zvyšoval

a v roce 2013 byla obnovena a výrazně překročena předkrizová situace. Rozvoj faktoringu podnikání na začátku roku 2014 byl slibný, pokud by se nedošlo k významným událostem, které byly zmíněny, bylo by možné dosáhnout podstatného růstu i v r. 2015.

Na členské podniky ČLFA byly již v 1. pololetí 2018 postoupeny pohledávky ve výši 72,26 mld. korun (meziroční zvýšení o 13,5 %). Na faktoringové společnosti AFS ČR byly postoupeny pohledávky ve výši 84,09 mld. korun. Členy ČLFA poskytly klientům prostředky ve výši 21,5 mld. korun (nárůst o 3,33 mld. korun), Z toho 23,94 mld. korun připadá na členy AFS. (ČLFA [online], 2018).

Růst byl zaznamenán u bezregresního faktoringu (tj. faktoringu s garancí), celkem se podílel na faktoringu 41,5 %. Regresní faktoring poklesl o 1,8 % a podílel se 58,5 % (viz. Graf 2). (ČLFA [online], 2018). Narůst bezregresního faktoringu potvrzuje i ředitel společnosti Bibby Financial Services Michal Gabriel: „zhruba třetina společností volí bezregresní faktoring a toto číslo rok od roku roste o více než deset procent. Firmy volí bezpečnější variantu. Zastoupení bezregresního faktoringu je ještě mnohem větší [v zahraničí] a například Německo je především bezregresní trh.“ (GABRIEL, VLNAS [online], 2014).

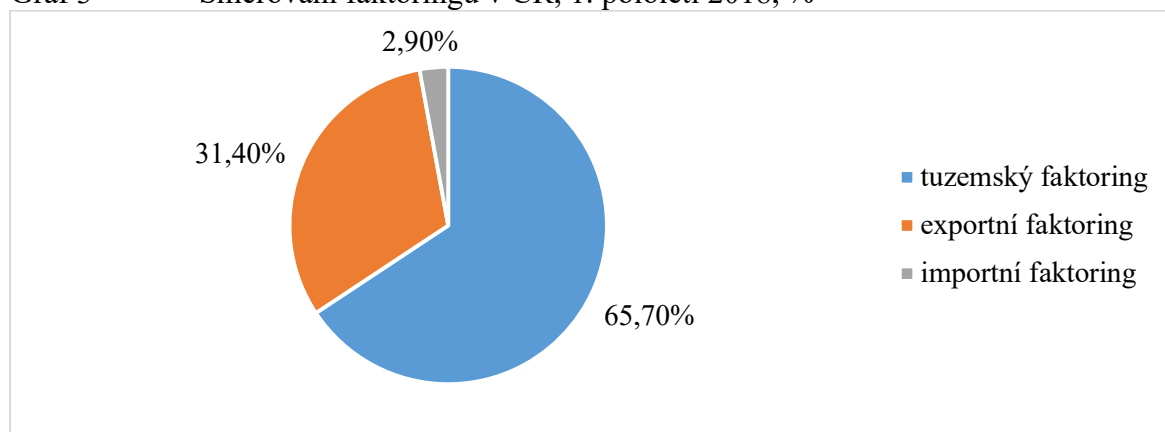
Graf 2 Produktové zaměření faktoringu v ČR, 1. pololetí 2018, %

Zdroj: vlastní zpracování na základě ČLFA [online], 2018.

Více než polovina faktoringových operací bylo uskutečněno v rámci ČR (66,2 %, meziroční narůst o 2,8 %). Exportní faktoring činil 30,9 % a poklesl o 2,6 %, importní faktoring má velmi malý podíl 2,9 % a poklesl o 0,2 % (viz. Graf 3). (ČLFA [online], 2018).

Graf 3 Směrování faktoringu v ČR, 1. pololetí 2018, %

Zdroj: vlastní zpracování na základě ČLFA [online], 2018.

4.1.1 Organizace v oblasti podpory a vývoje faktoringu v ČR

V oblasti podpory a vývoje faktoringu v ČR působí několik významných organizací. Jednou z nich je Česká leasingová a finanční asociace (zkratka ČLFA), která byla založena v roce 1991. Dřívější názvy této organizace jsou: Asociace leasingových společností ČSFR v období let 1991-1992, Asociace leasingových společností ČR v období 1992-2005, ČLFA (od roku 2005). Členy ČLFA jsou 42 firmy, které realizují většinu faktoringových obchodů v ČR. Od roku 2010 je Asociace členem EU federace pro faktoring a komerční financování (EUF). ČLFA plní řadu funkcí, významných pro vývoj alternativních forem financování v českém podnikovém sektoru, a zejména faktoringu jako jedné z těchto forem. Pro vývoj faktoringu je významná činnost Asociace v oblasti legislativy a řízení, spočívající v přípravě a aplikaci právních předpisů, upravujících faktoringové produkty a faktoringové společnosti, naplňování Etického kodexu, vedení listiny rozhodců pro řešení sporů z úvěrových a splátkových smluv. Dále ČLFA plní informativní funkci, zajišťuje výměnu zkušeností a věnuje se analýze aktuálních problémů a dalšího vývoje nebankovního financování. Asociace zastupuje členské společnosti v zahraničních vztazích, organizuje konference a různé akce. (ČLFA [online], 2018).

Konkrétní zaměření na faktoring má Asociace faktoringových společností ČR (AFS ČR). Sdružuje a zastupuje významné faktoringové společnosti v území. Hlavním cílem AFS je vzdělávat zástupce MSP (malých a středních podniků), a to u otázek možností flexibilního provozního financování. (GABRIEL cit. ČTK, 2015) V roce 2015 se předsedou AFS stal

generální ředitel jedné z významných faktoringových společností (Bibby Financial Services) – Michal Gabriel.

4.1.1 Analýza faktoringových společností v ČR

V současné době působí v České republice velký počet poskytovatelů faktoringových služeb. Podle údajů České národní banky (ke dni 31.12.2018) působilo v oblasti zprostředkování financování aktiv 157 subjektů (tj. poskytující finanční leasing, forfaiting, faktoring apod.). Údaje uvedené v seznamu ČNB neuvádějí, kdo z těchto zprostředkovatelů vykonává faktoring. Všechny subjekty mají jinou právní formu (a.s., s.r.o.); liší se velikostí, rozsahem podnikání, druhy a rozsahem poskytovaných faktoringových služeb, lokalizací na území České republiky, geografickým zaměřením jejich činnosti, požadavky kladenými na potenciální i stávající klienty, výše poplatku za faktoring a dalšími parametry, které zde nejsou uvedeny.

Nejvýznamnějšími faktoringovými společnostmi v ČR jsou ČSOB Factoring, ČS Factoring, Factoring KB, UniCredit Factoring, Raiffesensbank, Bibby Financial Services. Jsou to bankovní podniky.

Společnost ČSOB Factoring byla založena v roce 1992 pod názvem O. B. HELLER jako sdružená společnost Československé obchodní banky a Heller International Group z USA (přes rakouskou pobočku). Tato americká společnost úspěšně implementovala tradici a kvalitu finančního podnikání v České republice: byla založena Walterem Hellerem v Chicagu ještě v roce 1919 a je považována za jednoho z nejstarších odborníků v oboru.

V roce 1993 ČSOB Factoring začala jako první společnost na českém trhu nabízet financování domácích pohledávek. V roce 1997 byla v Bratislavě založena podobná společnost. V roce 2003 ČSOB spustila aplikaci FactorLink – moderní nástroj pro správu faktoringových operací, který maximálně usnadňuje komunikaci s klienty a umožňuje jim přístup ke všem on-line informacím o faktoringové spolupráci. Od roku 2006 se z důvodu, že Československá obchodní banka stala jediným akcionářem společnosti O. B. Heller, začalo být používáno označení ČSOB Factoring, a. s.

Dlouhá tradice a členství silné finanční skupiny ČSOB umožňuje společnosti poskytovat faktoringové služby v nejvyšší kvalitě celého sortimentu. ČSOB Factoring dlouhodobě udržuje svůj tržní podíl v České republice nad 20 %. V roce 2018 činil obrat převedených pohledávek společnosti více než 40 mld. Kč. ČSOB factoring, a. s. je zakládajícím členem Asociace faktoringových společností a členem české leasingové a finanční asociace.

ČSOB Factoring, a. s. má dceřinou společnost Euroincasso, s. r. o., ve které vlastní 100 % akcií. Tato společnost se specializuje na sběr problematických pohledávek. Díky síti zahraničních kontaktů nabízí sběrné služby jak doma, tak i pro nároky vzniklé exportem prakticky na jakémkoliv území.

Společnost **Factoring Česká spořitelna**, a. s. byla založena v roce 1997. Svým klientům nabízí financování, správu a vymáhání pohledávek nebo odpovědnost za nezaplacení vůči smluvním zákazníkům. Společnost je součástí Finanční skupiny České spořitelny a.s., která vlastní 100 % podíl ve společnosti Factoring České spořitelny, a.s.

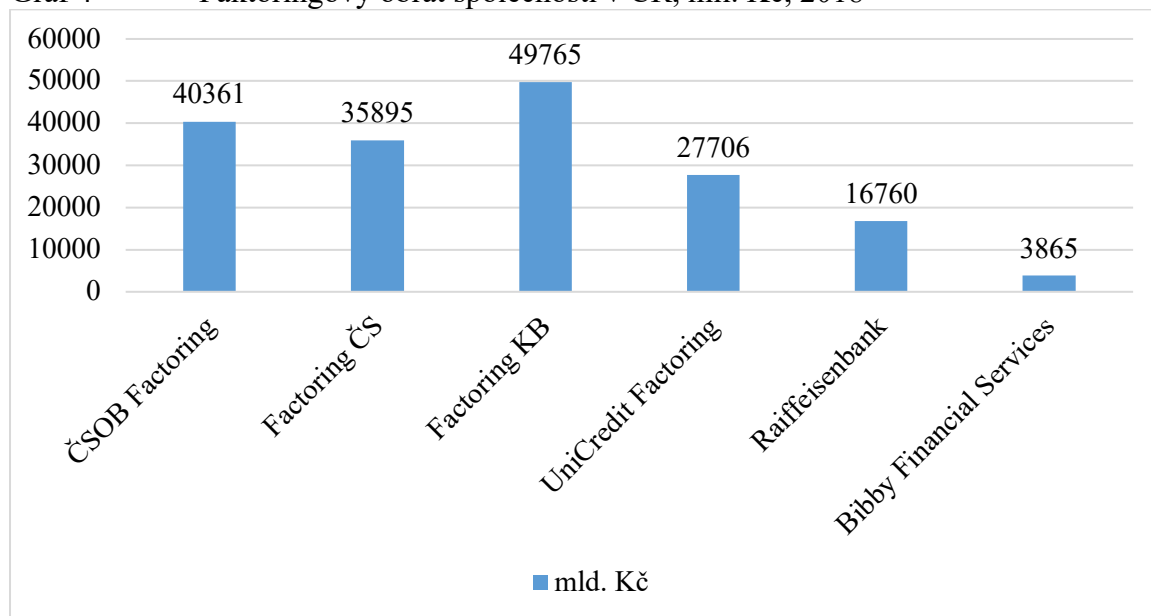
Factoring ČS je členem organizace Factors Chain International (FCI). Factoring České spořitelny, a.s. je zakládajícím členem Asociace faktoringových společností v České republice. Společnost poskytuje finanční prostředky pro podnikatele působící v oblasti výroby, obchodu a služeb. Provozuje systém, který umožňuje poskytování faktoringových služeb založených na mezinárodních normách. Rozsah poskytovaných služeb je srovnatelný se službami poskytovanými největšími mezinárodními faktoringovými společnostmi. Společnost je individuálně orientovaná na zákazníka; v případě, že je více odběratelů, je možné využít více forem spolupráce. Společnost nabízí zájemcům komplexní služby. Schvalovací proces je flexibilní a zohledňuje požadavky klientů.

Společnost **Factoring KB** byla založen 24. července 1997, jejíž provoz začal 4. srpna 1997. Factoring KB je ve vlastnictví Komerční banky, a. s., která vlastní 100 % akcií. Factoring KB je od svého založení součástí Finanční skupiny Komerční banky a od roku 2002 také součástí Sociétés Générale (SG). Členství společnosti v této skupině je důležité pro

její rozvoj a spolupráci s dalšími členy skupiny doma i v zahraničí. Factoring KB úzce spolupracuje s KB v oblasti akvizic a řízení rizik. Factoring KB je členem společnosti Factors Chain International (FCI). Factoring KB je zakládajícím členem Asociace faktoringových společností v České republice a členem české leasingové a finanční asociace. Factoring KB poskytuje svým klientům komplexní faktoringové služby.

Největší obrat v roce 2018 měla společnost Factoring KB, na druhém místě podle obratu se umístila ČSOB Factoring, na třetím s menším odstupem – Faktoring ČS. Výrazně menší postavení podle svého obratu zaujímá firma Bibby Financial Services. Graf 4 uvádí statistiku obratu významných faktoringových společností v ČR v roce 2018.

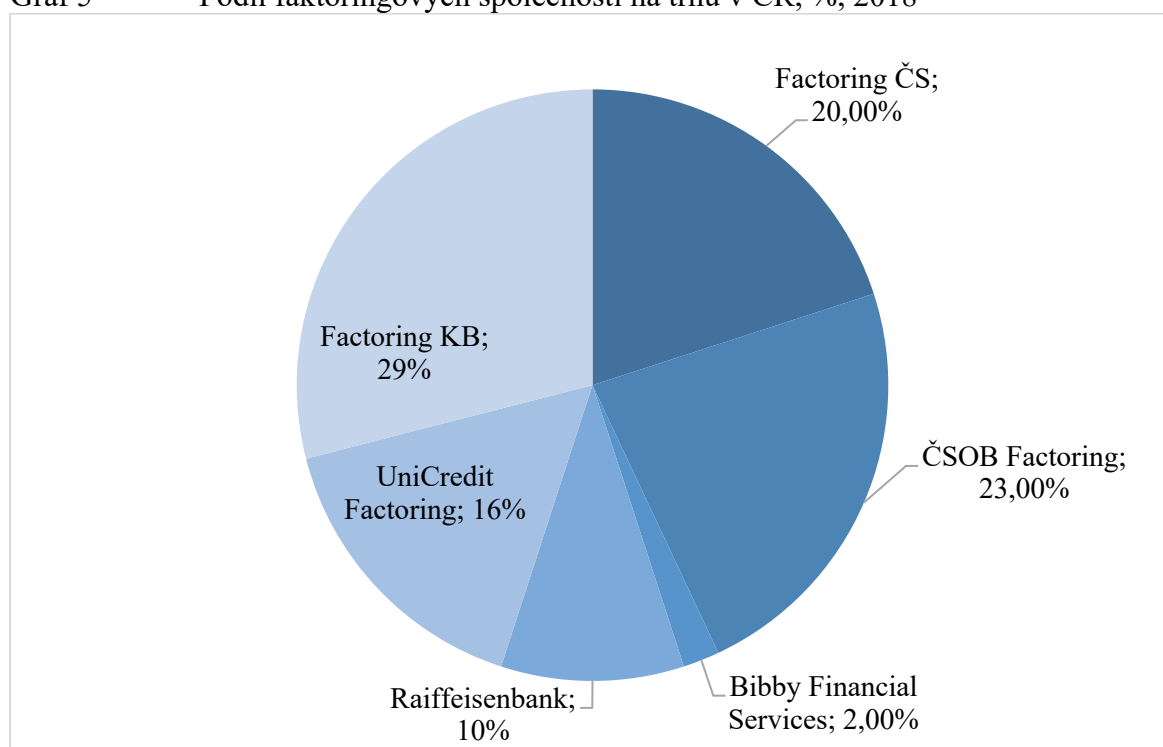
Graf 4 Faktoringový obrat společností v ČR, mil. Kč, 2018

Zdroj: vlastní zpracování na základě ČLFA [online], 2018.

AFS ČR byl vypočítán podíl na trhu jednotlivých faktoringových společností (graf 5). Je zřejmé, že tři největší společnosti – KB, ČSOB a ČS tvoří dohromady téměř dvě třetiny trhu (72 %).

Graf 5 Podíl faktoringových společností na trhu v ČR, %, 2018

Zdroj: vlastní zpracování na základě ČLFA [online], 2018.

V následující tabulce 7 je uvedena statistika ve vztahu k rozložení faktoringového obratu největších společností: na tuzemský, exportní a importní. Bylo vypočteno, kolik v procentech tvoří každý typ faktoringu na celkovém obratu firem. Z výsledků je patrné, že Factoring KB se nejvíce ze všech společností zaměřuje na tuzemský faktoring (70 %), nejméně ze všech – Raiffeisenbank (53 %). Lze udělat závěr, že tuzemský faktoring je hlavní činností těchto společností. Exportní faktoring tvoří nejmenší podíl v UniCredit Factoring – 20% podíl. Naopak tato společnost se nejvíce ze všech zaměřuje na importní faktoring (12 %). Některé z uvedených společností se vůbec nezabývají importním faktoringem – např. ČSOB Factoring, Raiffeisenbank a Bibby Financial Services.

Pro celý faktoringový trh ČR platí, že tuzemský faktoring tvoří 65 % trhu, 32 % - exportní a pouze 3 % - importní. (AFS ČR, 2019).

Tabulka 7 Faktoringový obrat, tuzemský, exportní a importní, mil. Kč, %, ČR, 2019

	Tuzemský		Exportní		Importní		Celkem	
	mil. Kč	%	mil. Kč	%	mil. Kč	%	mil. Kč	%
ČSOB Factoring	26 060	65 %	14 301	35 %	0	0 %	40 361	100 %
Factoring ČS	22 021	61 %	13 665	38 %	209	1 %	35 895	100 %
Factoring KB	34 893	70 %	13 939	28 %	933	2 %	49 765	100 %
UniCredit Factoring	18 851	68 %	5 413	20 %	3 442	12 %	27 706	100 %
Raiffeisenbank	8 805	53 %	7 955	47 %	0	0 %	16 760	100 %
Bibby Financial Services	2 540	66 %	1 325	34 %	0	0 %	3 865	100 %
Celkem	113 170	65 %	56 598	32 %	4 584	3 %	174 352	100 %

Zdroj: vlastní zpracování na základě údajů AFS ČR, 2019.

Co se týká regresního a bezregresního faktoringu větší část obratu společností zatím stále tvoří regresní faktoring (58 %), zatímco bezregresní – 42 %.

4.1.1 Ceny faktoringu ve vybraných společnostech v ČR

V následující tabulce 8 je uveden přehled nákladů na faktoring u třech největších a nejznámějších společností v ČR – ČS, ČSOB, KB. Poslední banka ovšem poskytuje velmi málo informací o poplatcích a zdůrazňuje, že všechno se vypočítává individuálně.

V rámci analyzovaných společností je vidět určité společné znaky. ČS, ČSOB a KB mají cenu faktoringu rozdělenou do dvou částí: faktoringový poplatek a úroková sazba. K tímto nákladům pro zákazníky se obvykle přidává poplatek za využití online aplikací, poplatky za bezregresní faktoring (na požadavek zákazníka).

Faktoringový poplatek může být minimální u ČSOB – 0,2 %, pokud obrat pohledávek firmy je velmi vysoký. Limit obratu pro získání nejvýhodnějšího poplatku však není ČSOB určen. U ČS může být faktoringový poplatek 0,3 %, pokud roční obrat firmy je nad 100 mil. korun.

Tabulka 8

Přehled nákladů na faktoring ČS, ČSOB a KB

Název	Faktoringový poplatek	Úroková sazba	Poplatek za využití online aplikace	Bezregresní faktoring		Doba zpracování žádosti/kalkulace
				Poplatek, %	Další poplatky	
ČS	Min. 0,3 % (roční obrat firmy nad 100 mil. Kč) Max. 1,5 % (dolní limit obratu není stanoven)	1M PRIBOR + x % p.a.	eFactoring – není určen	0,3 – 0,5 %	Nejsou určeny	1 den
ČSOB	Min. 0,2 % Max. 1,4 % (roční obrat firmy cca 20 mil. Kč)	1M PRIBOR + x % p.a.	FactorLink – měsíční paušální poplatek 650 Kč	0,3 – 0,5 %	Stanovení úvěrového limitu odběratele (1x 500-2800 Kč) + monitorovací poplatek (měsíčně 117-240 Kč)	2 dny
KB	Min 0,3 % Max 1,0 % (roční obrat min. 10 mil. Kč)	1M PRIBOR + x % p.a.	Není určen	Není určen	Není určeno	Není určen

Zdroj: vlastní zpracování na základě informací z webových stránek ČSOB, ČS, KB, 2019

Dolní limity ročního obratu firem, pro nichž může být zajištěn faktoring, stanoví ČSOB a KB. U KB je z pohledu menších podniku výhodnější – pokud jejich obrat je cca 10 mil. korun – faktoringový poplatek nepřesahuje 1 %.

Úroková sazba profinancování pohledávek je druhou složkou ceny faktoringu a ve všech analyzovaných společnostech je určena dle aktuální sazby PRIBOR a úrokové sazby, které je obvykle na úrovni sazby krátkodobých provozních úvěrů (cca 4 – 6 %). Tato sazba se účtuje pouze za tu dobu, po kterou nebyla uhrazena pohledávka.

Další poplatky, např. za užívání online aplikace nebo prověření bonity odběratelů jsou běžné např. u ČSOB. Ostatní společnosti se snaží své poplatky pro tuto oblast nezveřejňovat.

Z tabulky je vidět, že nabídka ČS a ČSOB je velmi podobná. ČSOB dokonce má trochu nižší faktoringové poplatky, než ČS, avšak má vyšší poplatky za další služby. Vzhledem k tomu kalkulace faktoringových nákladů pro vybraný příklad byla provedena jak pro ČSOB, tak i pro ČS.

4.2. Možnosti využití faktoringu ve vybrané firmě

Pro kalkulaci faktoringu byla vybraná rodinná firma AVEFLOR, která se zabývá výrobou a prodejem zdravotnických prostředků, léčiv, kosmetiky a některými typy technických výrobků. Firma sídlí v obci Budčeves (okres Jičín), působí na českém a zahraničním trhu a má velmi pozitivní historii – během posledních 10 let se její obrat zvýšil více než 5-násobně. V současné době roční obrat firmy je cca 100 mil. korun.

4.2.2 Motivace a účely využívání alternativních forem financování ve vybrané firmě

Firma Aveflor fakturuje svému tuzemskému zákazníkovi 100 tis. korun s dobou splatnosti 60 dní. Tento zákazník je pro firmu velmi důležitý, proto firma musí vycházet mu vstříc a vystavit fakturu s delší dobou splatnosti (zpravidla jsou vystavované faktory s dobou splatnosti 30 dní). Přes tuto skutečnost firma potřebuje peníze k pokračování ve své činnosti, zejména nákup surovin a materiálů, potřebných k výrobě, výplatu mezd a povinných odvodů (pojištění, daně). Firma se obrací na faktoringové společnosti a zjišťuje své možnosti získat financování této pohledávky.

4.2.3 Možnosti využití faktoringu. Kalkulace ceny faktoringu

Předběžný zájem o faktoring se podává prostřednictvím formuláře, který je dostupný ve formátu .xls na webu ČS Factoring. Žádost obsahující tento formulář obvykle posílá elektronicky na uvedené kontakty ČS. Příklad žádosti je uveden v příloze B.

ČS posuzuje předběžnou žádost firmy o faktoring, její oblast působení⁵, historii a finanční zdraví, a také bonitu a historii odběratele. V dlouhodobé úspěšné historii tržeb společnosti byl zjištěn cca 25% propad, a to v roce 2013. Nicméně výroční zprávy z posledních let poskytly údaje o tom, že propad byl způsoben odchodem významného

⁵ ČS pravidla neposkytuje faktoring stavebním společnostem

partnera z trhu a pak ho podařilo nahradit dalšími partnery. V roce 2015 došlo ke změně účtování s některými zahraničními partnery, a to se projevilo ve zvýšení tržeb v účetních výkazech. Růst tržeb se nadále plánuje, a to ve výši cca 10 mil. korun ročně. Předchozí předpovědi společnosti pro oblast vývoje tržeb se naplňovaly. ČS posuzuje finanční ukazatele, vypočtené pro firmu a její odběratele a určuje, že kritéria ČS a žádost o faktoring je schválena s tím, že ČS poskytne firmě zálohu ve výši 90 %.

Faktoringový poplatek stanoví 0,35 %, úrok (je ro průměrná cena pro firmy s ročním obratem cca 100 mil. korun). Úrok z financování stanoví 1M PRIBOR (1,90 % ke dni 31.1.2019 podle ČNB) + 4,0% z 90 % ceny pohledávky na dobu 60 dnů (60/365).

Faktoringový poplatek = $0,35 \% * 100.000,- = 350,-$

Úrok za financování = $(1,9\% + 4 \%) * 90.000,- * 60/365 = 725,-$

Celkové náklady z faktoringu = $350,- + 725,- = 1.075,-$

Postup faktoringu:

1. den: Firma vystaví fakturu a kopii s dodacím listem pošle faktoringové společnosti.

2. den: Faktoringová společnost poskytne dodavateli zálohu ve výši 90 % hodnoty pohledávky, tj. 90 tis. korun.

61. den: Zákazník (odběratel) zaplatí ve poslech faktoringové společnosti 100 tis. Kč. Faktoringová společnost doplatí firmě 10 tis. Kč, propočte faktoringový poplatek (350 Kč) a úrok z profinancování (725 Kč). Faktoringová společnost fakturuje firmě náklady z faktoringu ve výši 1.075 Kč. To znamená, že celkový náklad kompletní faktoringové služby je cca 1 % z celkové ceny.

Další služby ČS spojené s faktoringem

Kromě hlavní služby, kterou poskytuje ČS firmě, jsou také dodány a často zpoplatněny vedlejší služby:

- elektronické postupování pohledávek přes online aplikaci eFactoring: výhodou této služby je urychlení financování pohledávek a zjednodušení

administrativního zpracování služby, možnost komunikovat s institucemi státní správy za použití digitálního podpisu na bázi kvalifikovaného certifikátu (cena není známá),

- pojištění pohledávek v případě nezaplacení odběratelem – bezregresní faktoring (poplatek cca 0,3 – 0,5 % z celkové výše pohledávky, tj. 300-500 Kč),
- správy a inkaso pohledávek (v ceně faktoringu).

Firma rozhodne také o zpracování kalkulace faktoringu pro uvedenou situaci jinými banky. Dále je uvedena kalkulace zpracována pro **ČSOB Factoring**:

Faktoringový poplatek = $0,7 \% * 100.000,- = 700,-$

Úrok za financování = $(1,9\% + 6 \%) * 90.000,- * 60/365 = 1.168,-$

Celkové náklady z faktoringu = $700,- + 1.168,- = 1.868,-$ To znamená, že celkový náklad kompletní faktoringové služby je cca 2 % z celkové ceny.

ČSOB zpracovává žádost a kalkulaci firmy během dvou dnů, pak se postup neliší od postupu ČS. Firma musí se počítat také s cenou doplňkových služeb:

- elektronické postupování pohledávek přes online aplikaci FactorLink: 650 Kč měsíčně,
- pojištění pohledávek v případě nezaplacení odběratelem – bezregresní faktoring poplatek z celkové hodnoty objednávky 0,3-0,5 % (tj. 300-500 Kč) + stanovení úvěrového limitu odběratele (je možné se počítat s nižším poplatkem ve výši cca do 1500 Kč, protože odběratel je tuzemský + monitorovací poplatek (měsíčně cca do 150Kč),
- správy a inkaso pohledávek (v ceně faktoringu).

5 Zhodnocení a doporučení

Dále jsou uvedeny a okomentovány hlavní výsledky vlastního řešení.

V současné době faktoring v ČR je nedostatečně rozvinut v porovnání s některými vyspělými zeměmi, avšak má velký potenciál. Poptávka po faktoringu často vychází z nižších cen faktoringu a menší administrativní zátěží v porovnání s financováním bankovním úvěrem nebo jinými způsoby.

Jedním z trendů v oblasti faktoringu je aktivní využití úrokových sazeb, které se určují individuálně pro každý případ a pro každého klienta. Kritéria, které posuzují faktoringové společnosti jsou obrat pohledávek firmy, finanční zdraví firmy a její odběratele, objem pohledávek, počet odběratelů, frekvence fakturování aj.

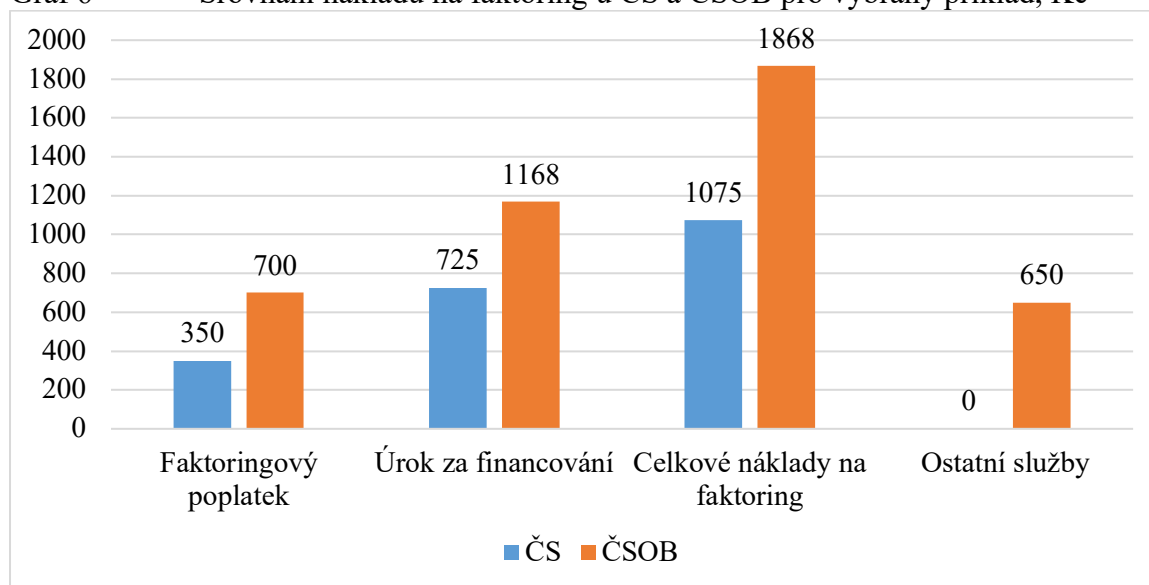
Rozvoj faktoringového trhu se brzdí finanční negramotností podnikatelů: mnozí nevidí velký rozdíl mezi faktoringem a úvěry a nechápou, v jakém případě je lépe využít alternativní způsob financování.

Správné využití faktoringu a různorodých forem financování významně zvyšuje efektivitu firem a portfolia získaných prostředků. To je trend, který se bude vyvíjet. Modernizace infrastruktury prostřednictvím faktoringu také vytváří obrovský potenciál v současné době.

Největší faktoringové společnosti v ČR sdružuje AFS ČR. Téměř tři čtvrtiny trhu tvoří 3 společnosti – KB Factoring, ČSOB Factoring a Factoring ČS. Společnosti se zaměřují nejvíce na tuzemský regresní faktoring. Bezregresní faktoring se v poslední době stává významnější.

V následujícím grafu 6 jsou srovnány náklady na faktoring pro vybraný příklad, zajištěný ČS Factoring a ČSOB Factoring. Faktoring v ČS je pro firmu vhodnější než faktoring v ČSOB.

Graf 6 Srovnání nákladů na faktoring u ČS a ČSOB pro vybraný příklad, Kč

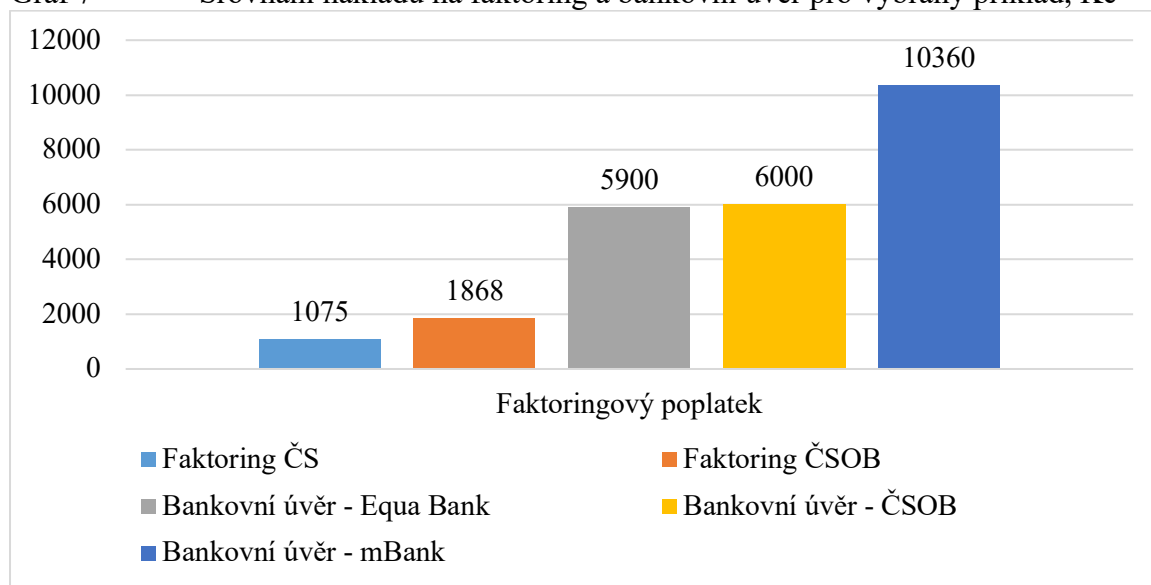

Zdroj: vlastní zpracování, 2019.

Forfaiting se vypočítává individuálně pro konkrétní firmu, proto nebylo možné přesně analyzovat ceny forfaitingu pro modelový příklad. Forfaitingové firmy nemají obecná pravidla pro výpočet nákladů a nechtějí se zabývat výpočtem pro modelové příklady. Navíc většina forfaitingových firem se v praxi zaměřuje na financování střednědobých a dlouhodobých pohledávek, proto pohledávka se splatností 60 dnů není pro ně vhodná.

K získání peněz, které potřebuje firma k provozu hned je možné využít financování bankovním úvěrem, který je možné snadně a rychle získat. Je možné sjednat dobu splacení úvěru 60 dnů, tj. po úhradě pohledávky odběratelem zaplatit bankovní úvěr. Výhodou tohoto způsobu je: rychlost, jednoduchost, např. často není potřeba dokládat mnoho dokladů, doklady se posuzují velmi rychle. Úroky na bankovní půjčku ve výši 100 tis. Kč na 60 dnů jsou různé: např. 5,9 % u Equa Banky, 6 % u ČSOB, 10,36 % u mBanky atd. Srovnání nákladů na pořízení krátkodobého bankovního úvěru (v podobě úroků) a nákladů na faktoring (celkové náklady, vč. úroků a poplatků) znázorňuje graf 7. Je vidět, že náklady na faktoring jsou výrazně nižší, než náklady, spojené se splacením bankovního úvěru.

Graf 7 Srovnání nákladů na faktoring a bankovní úvěr pro vybraný příklad, Kč

Zdroj: vlastní zpracování, 2019.

Hlavní nevýhodou bankovního úvěru je zadlužení na vlastní riziko – firma není pojištěna od nezaplacení pohledávky odběratelem. Faktoring na rozdíl od bankovního úvěru přebírá odpovědnost za zaplacení pohledávky a firma nemusí se tím zabývat. Bankovní úvěr je vhodný spíše pro jednorázovou záležitost, zatímco faktoring je možné se domluvit na zpracování pohledávek většího počtu odběratelů a pro delší spolupráci.

6 Závěr

Cílem práce bylo vytvořit přehled poskytovatelů financování formou faktoringu v České republice a ukázat praktické možnosti využití této formy financování na příkladu konkrétní firmy.

Na začátku práce bylo provedeno shrnutí teoretických poznatků ve vztahu k tématu financování podniků. Pozornost byla nejvíce věnovaná alternativním formám financování, zejména faktoringu.

Vlastní řešení zahrnovalo analýzu faktoringového trhu ČR, popis a srovnání nejvýznamnějších faktoringových společností (ČSOB Factoring, KB Factoring, ČS Factoring). Byly zjištěny a porovnány náklady, spojené s využitím faktoringových služeb od těchto společností.

Ve vlastním řešení také bylo zaměřeno na popis možností a kalkulaci tuzemského faktoringu pro modelový příklad ve vybrané firmě. Na začátku byly spočítány náklady na bezregresní faktoring v ČSOB a ČS, pak byly tyto náklady porovnány. Bylo zjištěno, že pro modelový příklad vybrané firmy je využití služeb ČS výhodnější než využití služeb ČSOB. Rozdíly v ceně ovšem nejsou významné. Je třeba se počítat s tím, že faktoringové společnosti při zpracování žádosti firmy o faktoring vždy individuálně posuzují její konkrétní situaci, její finanční zdraví, bonitu odběratelů, objem pohledávek apod. Je doporučeno v praxi zpracovávat předběžnou kalkulaci v několika společnostech a využívat služeb finančního poradce.

Výsledky práce jsou užitečné jak z toho hlediska, že nabízejí aktuální přehled služeb faktoringových společností v ČR, tak i z toho hlediska, že prezentují kalkulaci ceny faktoringu, kterou je možné použít si v praxi jako vzor. Práce rozšiřuje povědomí o alternativních formách financování a podporuje jejich využití. Má to řádu výhod pro podniky a celou ekonomiku.

7 Seznam použitých zdrojů

Literatura

- DOLEŽAL, Jan, LACKO, Branislav, MÁCHAL, Pavel a kol. *Projektový management podle IPMA*. 2., akt. a doplň. vyd. Praha: GradaPublishing a.s., 2012. 528 s. ISBN 978-80-247-8034-4.
- DVOŘÁK, Ivan a Pavel PROCHÁZKA. *Rizikový a rozvojový kapitál: venture capital*. Praha: Management Press, 1998. 170 s. ISBN 80-859-4374-3.
- DVOŘÁK, Petr. *Bankovníctví pro bankéře a klienty*. 3. vydání. Praha: Vysoká škola ekonomická, 2005. 341 s. ISBN 80-7201-515-X.
- FADHLEY, Sabah a Barry HOWCROFT. Project Finance: a CreditStrategyBased on ContractualLinkages. *ServiceIndustriesJournal*. London: Taylor& Francis,2006, ročník 18, číslo 2, ss. 90-111. DOI: 10.1080/02642069800000020.
- FOTR, Jiří a Ivan SOUČEK. *Investiční rozhodování a řízení projektu*. Praha: GradaPublishing a.s., 2011. 408 s. ISBN 978-80-247-3293-0.
- HRUŠKA, Vladimír. *Účetní manuál pro podnikatelské subjekty: aneb Průvodce účetními operacemi a účetní závěrkou*. Praha: GradaPublishing a.s., 2016. 640 s. ISBN 978-80-247-5805-3.
- KISLINGEROVÁ Eva a Gunter WOHE. *Úvod do podnikového hospodářství*. 2. přepr. a doplň. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. 928 s. ISBN 978-80-7179-897-2.
- KONEČNÝ, Miloš, MARTINOVIČOVÁ, Dana a Jan VAVŘINA. *Úvod do podnikové ekonomiky*. Praha: GradaPublishing a.s., 2014. 208 s. ISBN 978-80-247-9410-5.
- MÁČE, Miroslav. *Platební styk: klasický a elektronický*. Praha: GradaPublishing a.s., 2006. 220 s. ISBN 978-80-247-1725-8.
- MÁCHKOVÁ, Hana a kol. *Mezinárodní obchodní operace*. 6., akt. a doplň. vyd. Praha: GradaPublishing a.s., 2014. 256 s. ISBN 978-80-247-4874-0.
- NÝVLTOVÁ, Romana. *Finanční řízení podniku*. Praha: GradaPublishing a.s., 2012. 256 s. ISBN 978-80-247-4874-0.
- POLOUČEK, Stanislav a kol. *Bankovníctví*. Praha: C H Beck, 2006. 716 s. ISBN 80-7179-462-7.
- PRYL, Lubomír. Využívejme produkty finančního trhu. *Deník veřejné správy*. Praha: Triada s.r.o., 1999, ročník 99, číslo 5. Dostupné z WWW: <<http://www.dvs.cz/clanek.asp?id=24838>>. ISSN 1213-6336.

- RAVAS, Oana-Carmen a Adrian DAVID. Factoring agreement – financing method for the companies in lack of cash-flow. *Annals of the University of Petrosani, Economics*. Petrosani: Universitas Publishing House, 2010, ročník 10, číslo 4. Dostupné z WWW: <<https://www.upet.ro/annals/economics/pdf/2010/20100428.pdf>>. ISSN 1582/5949. ss. 289-296.
- REŽŇÁKOVÁ, Mária. *Efektivní financování rozvoje podnikání*. Praha: Grada Publishing a.s., 2012. 144 s. ISBN 978-80-247-8092-4.
- REŽŇÁKOVÁ, Mária. *Mezinárodní kapitálové trhy – zdroj financování*. Praha: Grada Publishing a.s., 2007. 222 s. ISBN 978-80-247-1922-1.
- RŮČKOVÁ, Petra. *Finanční analýza*. 5. akt. vyd. Praha: Grada Publishing a.s., 2015.
- SYNEK, Miloslav a kol. *Manažerská ekonomika*. 5., akt. a doplň. vyd. Praha: Grada Publishing a.s., 2011. 480 s. ISBN 978-80-247-7528-9.
- ŠIMAN, Josef. *Financování podnikatelských subjektů. Teorie pro praxi*. Praha: C H Beck, 2010. 192 s. ISBN 978-80-740-0117-8.
- VEBER, Jaromír a kol. *Management inovací*. Praha: Management Press, 2017. 288 s. ISBN 978-80-726-1424-0.
- ZBYNĚK, Revenda a kol. *Peněžní ekonomie a bankovníctví*. Praha: Management Press, 2017. 424 s. ISBN 978-80-726-1302-1.

Internetové zdroje

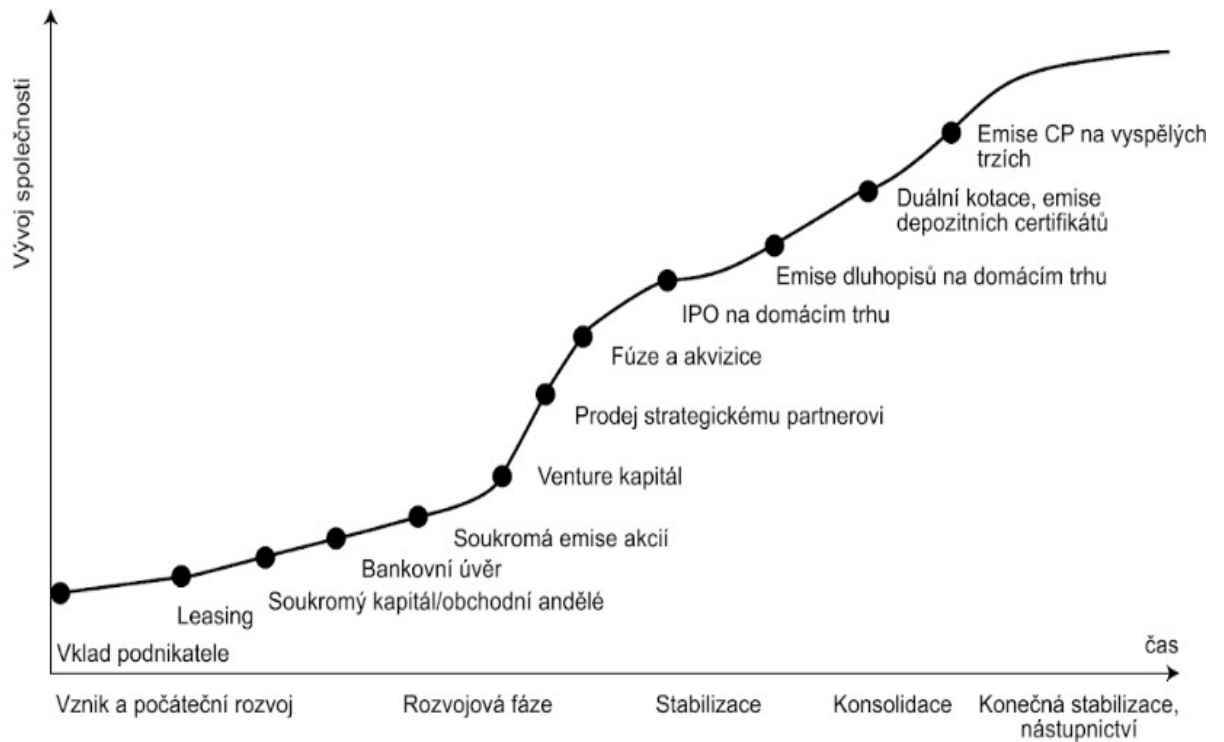
- AFS ČR. Statistiky Asociace Factoringových společností ČR. *CLFA*. [online]. 2019. [cit. 2019-02-20]. Dostupné z WWW: <<https://www.clfa.cz/statistiky/informace-o-trhu/statistiky-asociace-factoringovych-spolecnosti-cr>>.
- BELOV, Vasiliy. Přednosti faktoringu. *Factorings.ru – informační portál*. [online]. Factorings.ru, 2018. [cit. 2018-10-9]. Dostupné z WWW: <http://www.factorings.ru/static/benefits_of_factoring/>.
- ČEB. Projektové financování. *Česká exportní banka*. [online]. ČEB, a.s., 2012. [cit. 2018-08-27]. Dostupné z WWW: <<https://www.ceb.cz/co-nabizime/uvery-a-produkty-trade-finance/finacovani/projektove-finacovani1/>>.
- ČLFA. Kdo jsme. *Česká leasingová a finanční asociace*. [online]. ČLFA, 2018. [cit. 2018-10-11]. Dostupné z WWW: <<https://www.clfa.cz/o-nas/kdo-jsme>>.

- ČLFA. Statistika 1. pololetí 2018 – zpráva. *Česká leasingová a finanční asociace: Statistiky ČLFA (2007-2018)*. [online]. ČLFA, 2018. [cit. 2018-10-11]. Dostupné z WWW: <<https://www.clfa.cz/statistiky/informace-o-trhu/statistiky-clfa-2007-2017>>.
- ČLFA. Zpráva o stavu a vývoji nebankovního leasingového, úvěrového a factoringového trhu v ČR v roce 2018. *Česká leasingová a finanční asociace: Statistiky ČLFA (2007-2018)*. [online]. ČLFA, 2019. [cit. 2019-03-01]. Dostupné z WWW: <<https://www.clfa.cz/statistiky/informace-o-trhu/statistiky-clfa-2007-2017>>.
- ČNB cit. KURZY.CZ. PRIBOR 1M (Úrokové sazby finančních trhů, %) – Ekonomika ČNB. *Kurzy.cz*. [online]. 2019. [cit. 2019-02-15]. Dostupné z WWW: <<https://www.kurzy.cz/cnb/ekonomika/tabulka-2-urokove-sazby-financnich-trhu/pribor-1m/>>.
- ČS. Ke stažení. *Factoring České spořitelny*. [online]. 2019. [cit. 2019-02-15]. Dostupné z WWW: <<https://factoringcs.cz/cs/ke-stazeni>>.
- ČSOB. Poplatky Factoring. *ČSOB*. [online]. 2019. [cit. 2019-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://www.csobfactoring.cz/factoring/poplatky/>>.
- FIBA FAKTORING A.S. A BriefHistoryofFactoring. *Fiba Faktoring*. [online]. Fiba Faktoring A.S., 2018. [cit. 2018-07-01]. Dostupné z WWW: <<http://www.fibafactoring.com.tr/en/a-brief-history-of-factoring>>.
- Finanční struktura podniku. *Ekonomický slovník*. [online]. 2018. [cit. 2018-07-01]. Dostupné z WWW: <<http://www.ekonomickyslovník.cz/financni-struktura-podniku/>>.
- GABRIEL cit. ČTK, Asociaci factoringových společností povede po Morávkovi Gabriel. *ČTK, Blesk*. [online]. 20.5.2015. [cit. 2019-02-15]. Dostupné z WWW: <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-live-ekonomika/320072/asociaci-factoringovych-spolecnosti-povede-po-moravkovi-gabriel.html?utm_source=blesk.cz&utm_medium=copy>.
- GABRIEL, Michal a Martin VLNAS. Michal Gabriel: splatnost faktur 75 dní? V Česku žádný problém. *Peníze.cz*. [online]. Peníze.CZ, Partners media, s.r.o., 16.7.2014. [cit. 2018-10-8]. Dostupné z WWW: <<https://www.penize.cz/podnikani/288249-michal-gabriel-splatnost-faktur-75-dni-v-cesku-zadny-problem>>. ISSN 1213-2217.
- CHLEBOUN, Michal. Začínáme podnikat: Alternativní způsoby financování.
- JADVIŠČÁK, Daniel. Ukazatele zadluženosti. *Finanční analýza*. [online]. 2011. [cit. 2018-07-02]. Dostupné z WWW: <<https://financni-analyza.webnode.cz/ukazatele-zadluzenosti/>>.

- KB. Tuzemský factoring. *KB*. [online]. 2019. [cit. 2019-02-15]. Dostupné z WWW: <<https://www.factoringkb.cz/cs/produkty/tuzemsky-factoring.shtml>>.
- MPO. kazatele zadluženosti. Tabulky k finanční analýze. *Finanční analýza podnikové sféry za rok 2016*. [online]. Odbor 31400 MPO, 30.5.2017. [cit. 2018-08-27]. Dostupné z WWW: <<https://www.mpo.cz/cz/rozcestnik/analyticke-materialy-a-statistiky/analyticke-materialy/financni-analyza-podnikove-sfery-za-rok-2016--228985/>>.
- Peníze.cz*. [online]. *Peníze.cz*, 23.4.2012. [cit. 2018-07-10]. Dostupné z WWW: <<https://www.penize.cz/podnikani/235400-zaciname-podnikat-alternativni-zpusobyfinancovani>>. ISSN 1213-2217.
- PENÍZE.CZ. Faktoringové společnosti. *Peníze.cz*. [online]. *Peníze.CZ, Partners media, s.r.o.*, 2018. [cit. 2018-10-8]. Dostupné z WWW: <<https://www.penize.cz/factoringove-spolecnosti>>. ISSN 1213-2217.
- RYSKOVÁ, Světlana. Faktoring: finance pro časy dobré i zlé. *CFO World: Finanční služby*. [online]. IDG, 16.5.2014. [cit. 2018-10-01]. Dostupné z WWW: <<https://cfoworld.cz/financni-sluzby/factoring-finance-pro-casy-dobre-i-zle-3018>>.
- SINCLAIR, James. Whatisthehistoryoffactoring? *Trade Finance Global*. [online]. 25.6.2018. [cit. 2018-10-01]. Dostupné z WWW: <<https://www.tradefinanceglobal.com/posts/what-is-the-history-of-factoring/>>.

8 Přílohy

Příloha A Financování v průběhu životního cyklu podniku

Zdroj: převzato z REŽŇÁKOVÁ, 2007, s. 74.

Příloha B Formulář žádosti o faktoring

Údaje o klientovi	
Název	Název podle OŘ
Adresa	sídlo
IČ / DIČ	IČ / DIČ
Kontaktní osoba + číslo tel/fax	Jméno, příjmení, funkce a telefonní/faxové spojení na zástupce klienta
Předmět činnosti	Činnost subjektu dle NACE, stručný popis komodity
Poznámka	Další informace
Údaje o odběratelích klienta	
Název zákazníka	Název společnosti podle Obchodního rejstříku
Adresa	Adresa sídla
Země sídla	Země sídla odběratele
IČ nebo národní číslo	Identifikační číslo domácího / zahraničního odběratele
DIČ nebo VAT	Daňové identifikační číslo domácího / zahraničního odběratele
Plán obratu na dalších 12M v CZK	Plán obratu na konkrétního odběratele na následujících 12 měsíců
Reálná splatnost faktur	Maximální reálná splatnost faktur, popřípadě fakturovaná, pokud je vyšší než reálná
Počet faktur ročně	Počet faktur zasílaných konkrétnímu odběrateli průměrně za rok
Měna fakturace	Měna platby odběratele
Maximální hodnota měsíční fakturace v měně fakturace	
Žádaný finanční (úvěrový) limit na splatnost v měně fakturace	Částka, která představuje horní hranici celkového součtu všech neuhrazených pohledávek, do které může factor poskytnout zálohu. Příklad: Společnost fakturuje měsíčně 100.000,-Kč se splatností 60 dní. Žádaný limit pak bude 200.000,-Kč.
Obchodní parita	Dodací podmínka v mezinárodním obchodu
Vzájemné zápočty v %	Procento zápočtů v dodavatelsko-odběratelském vztahu (vzáj. dodávky, dobropisy, reklamace, vratky)
Typ factoringu	Identifikace zájmu o regresní factoring-bez pojištění (Factoring České spořitelny neručí za pohledávky a v případě platební neschopnosti či nevěli odběratele v určené době po splatnosti faktury vrací pohledávku zpět na klienta), bezregresní factoring-s pojištěním (Factoring České spořitelny ručí za postoupené pohledávky) či ostatní produkty.

Zdroj: ČS Factoring, 2019 [online].